

Poslovanje gospodarstva občine Trebnje v letu 1992

V občini Trebnje je bilo konec leta 1992 registriranih 174 pravnih oseb, rezultate poslovanja pa je prikazalo 131 podjetij, od tega 17 v družbeni, 7 v mešani, 2 v združni in 105 v zasebni lastnini.

Spet kliče nas venčani maj

Nad 120 let je že, kar se na Slovenskem v mesecu maju obhajajo šmarnice, vsakodnevna pobožnost v čast Jezusovi in naši Materi Mariji. Posebno češčenje Božje Matere v maju sega že v 16. stoletje. Redne pobožnosti pa so se razvile v Italiji v 18. stoletju. Pri nas so prve šmarnice obhajali v Ljubljani, v bogoslovnem semenišču leta 1851. Pristrčna pobožnost do Marije se je kmalu razširila po drugih zavodih in župnijah, tudi zunaj Ljubljane ter se ljudem močno priljubila. Pobožnost, ki so jo imenovali po majniških cvetlicah šmarnicah, so kmalu začeli opravljati izven cerkve, pri kapelicah in znamenjih.

Medod Turnšek je takole opisal vaško šmarnično pobožnost: "Čudoviti so ti majniški večeri. Ko se stisne mrak in ljudje povečerja jo in zazvonijo pri cerkvi ali vaški kapeli, glej, se sredi vasi ob svetem znamenju zbere vsa vas. Modri očeti in živahni mladeniči, skrbne matere in smehljajoča se dekleta, babice s stolčki in živ vaški otroški drobiž. Pred Marijino podobo prižgo svečo. Dekleta prično Marijino pesem, ki jo za njimi povzame staro in mlado. Sledi duhovno branje ali rožni venec z litanijami Matere Božje. Molivec, ponavadi najpobožnejši in najuglednejši mož v vasi, ki moli tudi pri mrliču in je tudi sicer nekaj vaški svečenik, vodi vso pobožnost. Skrivnost je majniški večer."

In šmarnice danes?

Dnevi bežijo mimo nas kakor en sam delavnik. Kar naprej nekam hitimo: od doma v službo, iz službe domov, vmes je še cela vrsta opravkov - vse v naglici in nemiru. Postajamo nervozni, vznemirjeni, raztreseni in notranje razseljeni. Spominjamo na bolnega otroka, ki ponoči, napol jokajoč, napol cvileč, nezadovoljno sitnari. Ustavi se samo toliko, da lahko ponovno začne. V resnici se ne zavedamo, kako hitro živimo svoja življenja ali kako velika je hitrost, s katero se ženemo. Kako naj upočasnimo svoj tempo in se umirimo, da si ne uničimo samo telesnega zdravja, ampak tudi svojo dušo in duha?

V naše hitenje se oglašajo pesem "Spet kliče nas venčani maj." Kakor bi zaslišali lepo melodijo iz daljave, melodijo svoje mladosti, melodijo, ki budi hrepenenje po otroštvu, ki kliče v čase, ko še nismo hoteli, ko še nismo bili nervozni, ko smo imeli čas za sočloveka, ko smo imeli čas za Boga. Pesem nas želi, vsaj za bežen trenutek, ustaviti v hitenju in tekanju za stvarmi, ki so nam začasno nadomestile Boga. Ali je mar otrok srečnejši, ker je izgubil očeta, mater?

"Spet kliče nas venčani maj k Mariji v nadzemeljski raj."

Ustavi se človek, Mati te kliče!

Pisateljica Marija Kmetova pripoveduje o otrocih, ki se igrajo, gradijo hiše, gradove in mostove. Pa se vrne domov njihova mati in jih pokliče. Pozabljeni so gradovi, porušeni mostovi - mati je prišla, k njej hitijo. Brez matere je v družini dolgčas, je pusto in žalostno.

Takšna bi bila tudi cerkev, naša vera brez Marije - pusta in žalostna. Ob Mariji postane krščanstvo domače, vse bolj toplo in življenjsko.

J. C.

Skupščina krajevne skupnosti Trebnje na podlagi sklepa 1. seje z dne 22. 4. 1993

POZIVA

občanke in občane krajevne skupnosti Trebnje, in vse, ki so zainteresirani za spremembo ali preimenovanje ulic ali naselij v KS Trebnje, vložijo svoj predlog z utemeljitvijo do 16. 8. 1993 na KS Trebnje, Baragov trg 2. Na podlagi izraženih hotenj in interesov za preimenovanje bodo organi KS vodili nadaljnje postopke.

Splošne in posebne razmere, v katerih so podjetja poslovala v preteklem letu, so bile dokaj neugodne. Inflacija se je sicer umirjala, vendar je bila še vedno visoka (201,3%), rastle so tudi cene proizvodov in življenskih potrebščin. Obrestne mere za kredite, ki so jih najemala podjetja, so bile zelo visoke.

V takšnih razmerah se je zmanjšala proizvodnja, prodaja na domačem trgu in tudi zaposlenost.

Gospodarstvu občine pa je tudi v lanskem letu uspelo ohraniti tradicionalno dobre izvozne rezultate, saj se je izvoz povečal za 78%, stopnja pokritja uvoza z izvozom pa je bila 163,3%. Skoraj vsa zunanjetrgovinska menjava pa je bila dosežena na konvertibilnem trgu.

Gospodarstvo občine je ustvarilo skupaj 12.954.308 tisoč SIT prihodka, ki pa ni zadostoval za pokritje vseh odhodkov, ki jih je bilo 13.196.620 tisoč tolarjev. Rezultat poslovanja je bila tako izguba v višini 367.173 tisoč SIT, ki jo je prikazalo kar 32 podjetij. Izguba se je povečala v primerjavi z letom 1991 za 6-krat. Akumulacija je bila precej manjša od izgube (72.965 tisoč SIT), največji delež (61 %) pa so ustvarila zasebna podjetja.

Razporejene plače so se glede na leto prej povečale za 197,3%, tako da je povprečna mesečna bruto plača na zaposlenega v občini znašala

49.754 SIT, kar je nekoliko manj, kot je bila plača v slovenskem gospodarstvu.

Število nezaposlenih v občini je tudi v letu 1992 narasčalo, tudi na račun zmanjšanja števila zaposlenih v gospodarstvu. Število zaposlenih je namreč v primerjavi z letom 1991 upadlo za 6,2%.

Zaključimo lahko, da sta se učinkovitost poslovanja in končni rezultat gospodarstva občine v letu 1992 realno poslabšala, zato imajo podjetja slabe možnosti za razvoj. Ta ugotovitev velja sicer za gospodarstvo občine, gledano v celoti, stanje v posameznih podjetjih pa je zelo različno. V občini deluje tudi nekaj dobrih, finančno varnih in perspektivnih podjetij.

Branka Kržič

V TEJ ŠTEVILKI:

Sv. Florijan

str. 3

Pogovor
z Janezom
Dulcem

str. 4,5

40 - letnica krvodajalstva
v Trebnjem

str. 6

Dosežki osnovnošolcev
na tekmovanjih v znanju

str. 8

Grozi mladim utapljanje v svet omame?

8. aprila 1993 je sekretariat za občo upravo in družbene dejavnosti občine Trebnje organiziral pogovor na temo "Droge pri nas in kaj storiti". Udeleženci so na osnovi lastnih izkušenj in vedenja o pojavljanju drog v naši sredini zaključili, da še vedno največji problem, če govorimo o drogah, pri nas predstavlja omamljanje z alkoholom in tobakom. Trenutno pa ne moremo govoriti o opaznejšem pojavljanju t.i. nedovoljenih drog, kot so marihuana, heroin idr. Uživanje tobaka, alkohola pa predstavlja tudi ene od vstopnih vrat k uživanju nedovoljenih drog. Žal je ravno v naši družbi tolerantnost za tobak in alkohol še vedno zelo visoka in celo zaskrbljujoča. To nam potrjuje tudi anketa, ki jo je v občini Trebnje izvedla dr. Darinka Strmole in govorjenje o tem, zakaj tako, se mora pričeti z iskanjem odgovora v nas odraslih samih, koliko smo storili, da bi bili vzgled mlajšim za zdravo življenje.

(nadaljevanje na 6. strani)

KLIC V STISKI

Center za socialno delo Trebnje načrtuje organiziranje odprtega telefona za otroke in odrasle z območja občine Trebnje, ki se znajdejo v stiski. Ideja o potrebnosti takega telefona v našem okolju je nastala že pred časom, predvsem zaradi nekaterih pojavov, ki so za našo občino specifični. Tako smo imeli veliko osamelih starejših ljudi, veliko otrok, ki so bili ogroženi zaradi alkoholizma staršev. Značilno za našo občino je bilo, da je vodila po številu samomorov v Sloveniji, zadnje čase pa se pojavljajo tudi novi problemi, ki jih doživljajo ljudje, ki so ostali brez zaposlitve.

KLIC V STISKI bo odprt za vse, tako otroke kot odrasle, ki so v stiski. Odprt bo za tiste, ki rabijo nekoga, da jim pokaže smisel, zaradi

katerega je vredno živeti, in za tiste, ki so deležni nasilja v družini.

KLIC V STISKI bo deloval vsak ponedeljek od 7. do 8. ure ter od 15. do 17. ure na številki 44-293. Pri telefonu bodo sodelovale socialne delavke Centra za socialno delo Trebnje Marinka Sila, Tina Plazar, Marija Koželj, Andreja Erazem, pa tudi strokovnjaki iz drugih dejavnosti, ki se ukvarjajo z ljudmi in so za to delo usposobljeni. K sodelovanju so bili povabljeni dr. Marjeta Pavlin Metelko, dr. Elizabeta Žljajpah, dr. Bogomir Humar, Marta Grmovšek, Ana Nahtigal, Olga Pust.

Prvi klic pričakujemo v ponedeljek, 31. maja 1993, od 7. do 8. ali od 15. do 17. ure.

Anica Miklič

Ljubezen je za vsakogar nekaj lepega.

Je čustvo, ki se ne pojavi kar naenkrat.

Priljubljena je med vsemi ljudmi na svetu.

Je kakor noč in dan, pride in gre. Le enkrat pa je ljubezen prava ljubezen.

Nastane med dvema "golobčkoma", ki se imata rada, in se odločita, da si bosta ustvarila družino.

Zoran Remic 7. r.
OŠ Mirna

NAŠ KLEPET

Mislamo, da je največji dosežek v letu turizma to, da so turistični delavci odkrili domačega turista. Obetavno, čeprav odkritje še ni potrjeno v praksi. Po drugi strani pa je postala spet zelo aktualna šala "iz njega dni":

- Sosed, kam pa letos ne boste šli na počitnice?

- Hja, lani nismo šli na Havaje, predlanskim nismo šli na Kanarske otoke, letos ne bomo šli na Azurno obalo. Veste, kraje je treba vedno menjati!

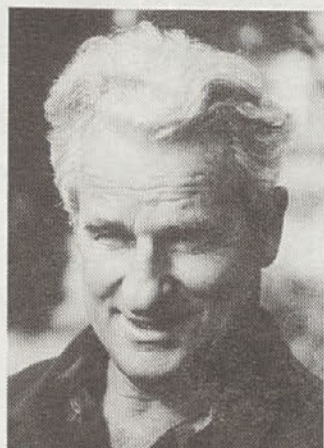
Barica Kraljević

Najlepše spomine imam na "sindikalne dopuste". Določili so nam kraj in termin, pa smo šli in se tudi lepo imeli. Zdaj imamo že nekaj let svojo garsonjero v Stinici, pa me misel na dopust spravi le v slabo voljo. Če ima človek možnost iti kadarkoli, potem največkrat daje prednost stotim nujnejšim opravilom in skrči oddih na morju na minimum. Skrbni, ki jih sosedje Hrvati povzročajo lastnikom Slovincem, pa raje ne omenjam. Verjetno bo še najbolj zanesljivo namakanje v "lavorju", če bomo imeli vodo, kajti naša vas bo menda tudi v Evropo vkorakala brez vodovoda.

Vesna Cetina

Bilo je tako, kot bi obrnil nov list v knjigi, in to po naključju, ko smo se v avtu vozili proti domu in se nam ni, tudi po naključju, nikamor mudilo. Ker je eden od otrok opazil čudovito cvetoče drevo, smo si ga šli ogledat od blizu. In potem smo kar odkrivali: glej potoček, glej hribček, glej vinograde, glej vasico... Sama lepota. In to pred nosom, ob poti, kjer se skoraj vsakodnevno vozimo, le vedno prehitrilo! Zato si bomo letos vzeli čas za odkrivanje neznanega v znanem, v avto pa po Sloveniji. In to ne po glavnih cestah. In zelo počasi.

Tone Pavlič

Sem voznik avtobusa. S tem delom sta povezana nenehen drendaj in napetost, tako da si včasih prav organsko zaželim miru. Tega sem do sedaj že vrsto let zapored našel pri prijazni družini v okolici Zadra. Kot svoje so nas sprejemali in tudi mi smo se tam tako počutili. No, sedaj pa tam ravno miru ni! Zaradi tega se kar obotavljamo z odločitvijo.

Marija Grden

Če je dopust večdnevno lenarjenje ob morju ali kje drugje od doma, potem tega v svojem življenju še nisem doživela, čeprav sem že upokojenka. Na kmetiji si lahko privoščim samo kak enodnevni izlet in teh se rada udeležujem. Ali veste koliko regresa za dopust smo lani dobili upokojenici? S tistim denarjem bi lahko prišla le do morja, nazaj bi morala že na štop. To se pa pri ženski mojih let verjetno ne bi obneslo!

Rok Glogovšek

Z dekletom grem na morje. Brez določenega cilja. Greš in se ustaviš, kjer ti je všeč. Turistična ponudba je vsa po enem kopitu. Uniformirana. Denar? Ha, ha! Računam na najožje sorodstvo! Sicer pa počitnice mladih niso finančno zahtevne. Važno je, da se preživiš, da čim več vidiš, čim več spoznaš. Ljudi in krajev.

Plaketa Republiškega štaba za civilno zaščito (RŠCZ) zdravstvenemu domu (ZD) Trebnje

ZD Trebnje je že vrsto let aktivno vključen v dejavnost zaščite in reševanja. V trebanjskem občinskem štabu za civilno zaščito (OŠCZ), katerega članica je tudi predstavnica ZD Trebnje, je ZD odgovoren za strokovno usposobljenost ekip prve pomoči za primer naravnih in drugih nesreč. Delavci ZD Trebnje so svojo požrtvovalnost še posebej pokazali med agresijo na Slovenijo, v t.i. 10-dnevni vojni. Čeprav je bila ogrožena njihova osebna varnost, so po bombardiranju na Medvedjeku reševali tamkaj prizadete ljudi. Med agresijo so delavci ZD vsekoži zdravstveno oskrbovali pripadnike oboroženih sil, s svojimi ekipami pa so bili nared, če bi bilo potrebno reševati in pomagati ljudem v Mokronogu in okolici, ki jim je z zažigom skladišča goriva pri Puščavi grozil

vodnik JLA Dragomir Grujovič.

Lani je ZD Trebnje sodeloval pri sprejemu in nastanitvi beguncev iz Bosne in Hercegovine v zbirni center na Čatežu. Tamkaj je ZD z redno in dosledno zdravstveno oskrbo beguncev pripomogel, da ni v centru prišlo do izbruha kakršnekoli epidemije. Na posnetku: direktorica ZD Trebnje Ana Bilbija, ki ji je na začetku zadnje seje trebanjskega občinskega sveta poveljnik tukajšnjega občinskega štaba za civilno zaščito Lojze Ratajc (se-di na levi) izročil plaketo RŠCZ, se zahvaljuje OŠCZ za pozornost, kajti ravno ta je predlagal RŠCZ, da bi v letu 1993 najvišje priznanje - plaketo, podelili ZD Trebnje.

Pavel Perc

MIMOGREDE

pri Karlu Grden v Dolgi Njivi

- Dober dan, stric! Kako vam gre?
- O, kar dobro. Malo prej je bilo slabše!
- Kaj pa je bilo hudega?
- Hudega nič. Sem rekel, da je bilo slabše. Če fižol name-tavaš, se moraš dol držat, potem pa rado v križu boli.
- Veste, naš ata jih ima že triindevdeset, je pohitela žena.
- Ne boš, ženska! Triindevdeset jih bom šele oktobra. Ampak, vaju pa ne poznam.
- Od Glasila sva.
- Za ta časopis ste se pa dobro domislili. Celega prediham. Škoda, da ni bolj pogosten. Včasih, ko sem bil še bolj poskočen, sem novice kar sam pobiral. Zdaj pa ne dohajam. No ja, dolgčas mi vseeno ni. Kakšen koš ali pa košaro spletem za sosedo, če prinesejo material. In sirkovo metlo tudi naredim.
- Lepi izdelki!
- Kaj ne! Veste, kakšno prakso imam? Že iz Franc-Jozefovih časov se vleče! En kozarček ga pa bosta?
- Če smeja, se raje povabiva septembra na vaš rojstni dan?
- Sem rekel: oktobra! Petnajstega. Kako me hočejo danes vsi postarati. Pa glejta, da ne bosta manjkala!

s.p.

OPUSTIMO KAJENJE!

Izvršni svet SO Trebnje, je na svoji seji v začetku meseca maja APELIRAL na vse vzgojnoizobraževalne in ostale zavode k ukrepom zmanjševanja kajenja, saj imata po stališču svetovne zdravstvene organizacije otrok in mladostnikov pravico do zraka brez cigaretne dima in do vsakršne pomoči, ki ju bo obvarovala pred kajenjem.

Izvršni svet je apeliral na vse delavce šol, vzgojnovarstvenih, zdravstvenih in drugih javnih zavodov, zaposlene v državni upravi, in ostale javne institucije, da zaposleni s svojim osebnim zgledom zagotovijo, da bodo postale zbornice, uradni prostori in sejne sobe prostori brez dima.

Kadrovske spremembe v občinski upravi

Na seji občinske skupščine Trebnje, ki je bila 7. 4. 1993, so odborniki zaradi upokojitve razrešili sekretarja sekretariata za notranje zadeve Nika Vranešiča in od 1. 6. 1993 na njegovo mesto imenovali Milana Rmana. Ob upokojitvi se je Niku Vranešiču v imenu vseh odbornikov trebanjske skupščine zahvalil predsednik skupščine občine Trebnje Ciril Pungartnik. Izrekel mu je iskreno zahvalo za prizadevno delo in sodelovanje pri vodenju sekretariata od leta 1986 dalje.

Prepovedano parkiranje na avtobusni postaji v Trebnjem

Na avtobusni postaji v Trebnjem je prepovedano ustavljanje in parkiranje vseh vrst vozil. Dovoljeno je samo ustavljanje (ne pa parkiranje) avtobusov in vozil za dostavo materiala uporabnikom poslovnih prostorov v stavbi Stanovanjske zadruge Šentrupert. Policijska postaja bo redno kontrolirala izvajanje prepovedi, kršilce pa strogo kaznovala!

Kuharski tečaj na Čatežu

V okviru programa celostnega razvoja podeželja in obnove vasi, ki ga pod pokroviteljstvom Ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo Republike Slovenije na Čatežu izvaja Zavod za urbanistično načrtovanje Trebnje, je bil v času od 6. do 9. aprila 1993 na Čatežu organiziran tečaj kuhanja in zdrave prehrane.

Tečaj je vodila g. Helena Mrzlikar, priznana strokovnjakinja na tem področju. Tečaj je bil sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela, tako da so udeleženci tečaja, ki jih je bilo okoli trideset, dobile pregled o tem, kaj je zdrava prehrana, katera živila naj se uporabljajo, kakšen je najboljši način priprave le-teh. Prvega dne so bila na programu jedila iz žit, nato enolončnice in solatne zložke, tretjega dne je bil poudarek na kruhih. Za zaključek je bila pripravljena degustacija, ki ga je s sladicami popestril tudi Zmajčkov butik iz Ljubljane. Tečaj je obsegal dvajset ur, prostore in opremo pa je ljubiznivo odstopila v uporabo tovarna TEM s Čateža.

Na koncu gre zahvala tako predavateljici g. Mrzlikar kakor tudi vsem udeleženkam za vso požrtvovalnost in trud pri izvedbi tečaja. Vsekakor je tečaj korak k vključevanju Čateža in okoliških vasi v turistično ponudbo kraja.

Marko Koščak

Čebelarstvo pomembna panoga kmetijstva

Čebelarstvo spada med zanimivejše panoge kmetijstva. Čebele opravljajo pomembno nalogo z opravljanjem rastlin. Poiskusi so pokazali, da čebele z opravljanjem povečajo pridelke v sadjarstvu za 25 do 50%, v pridelovanju vrtnin za 20 - 30%, pri oljnicah do 50%, pri pridelovanju semen krmnih rastlin pa celo do 80%. Gospodarski pomen čebelarstva pa se odraža tudi s pridobivanjem medu, voska, cvetnega prahu, matičnega mlečka, propolisa in čebeljega strupa. Vendar vsi ti proizvodi zaradi neugodnih pogojev pridelave in zaradi neugodnih cenovnih razmerij med repromaterialom in čebeljimi proizvodi v povprečni letini ne pokrivajo stroškov čebelarjenja. Le zavzetosti čebelarjev se imamo zahvaliti, da se je čebelarstvo ohranilo na nivoju, ki še zadošča za minimalno opravljanje rastlinja.

Vse do leta 1987 čebelarstvo ni bilo deležno nikakršne družbene pomoči. Rezultat takega stanja je bilo vsakoletno upadanje števila čebeljih družin. Ker so se v letu 1981 tudi na našem območju pojavile nevarne bolezni čebel, zlasti varoza in gniloba čebelje zalege, je bilo upadanje števila čebeljih družin občutno, saj jih je do leta 1986 propadlo preko 40%.

Na pobudo nekaterih čebelarjev, zlasti pa še na pobudo predstavnice mednarodne organizacije FAO Mare Rupene, je Biotehnična fakulteta iz Ljubljane v sodelovanju s Skupščino občine Trebnje, KZ Trebnje in Medexom pripravila program razvoja čebelarstva za območje občine Trebnje.

Po letu 1987 se je ob skromni gmotni, ob strokovni pomoči ter novi organiziranosti čebelarjev število čebeljih družin

od 1300 panjev povečalo na 1775 v letu 1989.

Na območju občine je približno 160 čebelarjev. Pretežna večina jih je vključena v eno izmed treh čebelarskih družin (Trebnje, Šentrupert - Mima in Trebelno - Mokronog). Vse te družine so vključene v Čebelarsko društvo, ki ga zelo uspešno vodi predsednik Jože Korbar.

Društvo zlasti skrbi za izo-

braževanje vseh čebelarjev ne glede na to, ali so člani ČD, za delovanje čebelarskih krožkov v OŠ Mirna, Mokronog, Trebnje, Vel. Gaber in Šentrupert, za nabavo ustreznih zdravil za zatiranje čebeljih bolezni, za organiziranje in regresiranje nabavo novih čebeljih panjev, za nakup selekcioniranih matic, za strokovne preglede čebeljih družin zaradi odkrivanja in zatiranja čebeljih bolezni itd.

Sveti Florijan kliče »na pomoč«

Že od daleč, še predno zagledamo Mokronoški trg in trebanjske strani, se nam predstavi p.c. sv. Florijana na zahodnem porobku Zapečarja, severno od Mokronoga nad zaselkom Štangreb, po domače pri Šeginkah. Z močno poudarjenim zvonom vzbujatis pomembnosti, še bolj pa se vtis poglobi ob poznavanju podružnične zgodovine.

Cerkvica je bila zgrajena v petdesetih letih 17. stoletja v enotni florisni zasnovi, kar je za čas, ko so bile zaradi verskih in drugih razprtij moderne prezidave, prava redkost.

Cerkvica je bila zgrajena v razemroma kratkem času, v letih med 1650 in 1655, ko je bila opremljena z oltarji. Enotnost v zasnovi, izvedbi in operami ji daje stilno oznako visoke renesanse, resda podeželjske smeri, a le s pečatom delavnic italijanskih umetnostnih krogov.

Novejša zgodovina je bila do nje vse prej kot usmiljena. Cerkev je bila razdejana že pred italijansko okupacijo. Italijani so iz nje naredili vojaški bunker, po drugi vojni pa je služila za ropotarnico. Danes je sicer očiščena in zakljenena, vendar do kraja izropana. Vsak je iz njene odnesel, kar je hotel. Popis iz leta 1957 je srhljiv, toda zelo koristen. Iz njega lahko razberemo, da so posamezni elementi še vedno dosegljivi. Tako ima sliko iz glavnega oltarja, ki jo je naslikal znani šentruperski slikar Anton Postel stiški samostan v Kozelčevcih, sliki iz stranskih oltarjev pa Zavod za spomeniško varstvo v Novem mestu. Leseni deli oltarjev in prižnica so v takem stanju, da bi jim dober restavratorski poseg lahko vrnil nekdanji renesančni duh. Z malo dobre volje in pomoči sv. Florjana bi se dala urediti tudi arhitektura; predvsem so potrebna popravila okna in glavni portal, ki je eden najlepših svoje vrste. V cerkvi je še dobro

ohranjen tlak, potrebna pa so nova oboja vrata, glavna in stranska.

Na pobočju te čudovite naravne danosti so mokronoški farani zgradili to cerkev kot eno svojih prvih podružnic po ustanovitvi fare sv. Egidija, ki je bila postavljena ob pobočju gradu, kjer stoji še danes. Do ustanovitve ni prišlo lahko, ker so bile cerkvene razmere take, da so vsi, ki so morali za ustanovitev nove fare žrtvovati del svoje posesti (s podružnicami vred, Mirna je takrat zgubila kar tri) upirali. Zato je bil podvig takratnega župnika, da postavi novo podružnico, prava velika zmaga.

Podobno so si prizadevali novodobni Mokronožani za zgraditev novega gasilskega doma, lučaj stran od sv. patrona. Nov gasilski dom je eden od mnogih, kar jih je v naši domovini v zadnjem času zgradila požarna "bramba". Le-ta ima še vedno za svojega zavetnika sv. Florjana, ki ga vedno kliče "na pomoč". Najbrž ni slučaj, da so ga prav v Mokronogu posebej častili, saj so imeli kar nekaj usodnih požarov. Prvega so zapisali v prvo znano krstno knjigo že leta 1681, pa leta 1768, 1807 in spet leta 1911 in 1912. V svetišču so sv. Florjanu postavili še spominsko ploščo na ta strašni dogodek, ko je pogorelo skoraj pol Mokronoga.

Pričakovali bi, da bodo njegovi častilci ob gradnji novega doma pomislili tudi nanj, tembolj, ker je ostanke njegovega bogastva še mogoče zbrati, cerkev obnoviti v njeni prvotni podobi in jo postaviti ob bok novi gasilski hiši kot ponos na tradicijo požarnobrambne dela v Mokronogu. Vse pa kaže, da bo moral sv. Florjan njihovo geslo zelo naglas zavpiti, da ga bodo slišali, mu naredili ustrezno preobleko in postavili ob novem domu tudi njegov, za zgodovino kulturne dediščine tako pomemben spomenik.

Marko Marin

Na podlagi sklepa in zahteve skupščine KS Trebnje v tej številki Glasila občanov objavljamo popolne rezultate volitev odbornikov, ki so bili izvoljeni po teritorialnem principu v skupščino KS Trebnje.

Spodnji pregled obsega naseljene podatke: volišče, število vpisanih volivcev, ime in priimek kandidata ter število dobljenih glasov.

Trebnje I (863), Milan RMAN (203), Rozi DRNOVŠEK (190), Janko ŠIREC (78), Marija LJUBIČ (75), izvoljena 2 kandidata;

Trebnje II (396): Alojz ZUPANČIČ (107), Bogdan BREZNIK (86), Drago SILA (48), Franc SLAK (39), izvoljena 2 kandidata;

Stari trg I (450): Jernej KRANJC (157), Božo KRAVCAR (100), Leopold UDOVČ (96), izvoljena 2 kandidata;

Stari trg II (236): Stanko SITAR (81), Martin MEGLIČ (80), Majda IVANOV (73), Alojz NADRIH (18), izvoljena 2 kandidata;

Medvedje selo (51): Franc CUGELJ (32), Janez BLAŽIČ (9), Marija KRALJ (4), izvoljen 1 kandidat;

Vrhtrebnje (119): Franc LIPOGLAVŠEK (34), Božidar OZIMEK (29), Tone BREZOVAR (20), izvoljen 1 kandidat;

Dol (66): Marjan JEVNIKAR (42), Jože KRIŽMAN (20), Andreja GORENC (3), izvoljen 1 kandidat;

Studenec (113): Alojz PODBOJ (27), Darja DOLEZ (21), Jože MAROLT (20), izvoljen 1 kandidat;

Vina gorica (105): Ignac ŠKODA (46), Vilma MIKLIČ (44), izvoljen 1 kandidat;

Udeležba na voliščih celotne KS Trebnje je bila 66,59%.

OBVESTILO

V časopisu Delo z dne 30. aprila 1993 Ministrstvo za gospodarske dejavnosti objavlja

RAZPIS ZA PRIDOBITEV SREDSTEV ZA RAZVOJ MALEGA GOSPODARSTVA

Na razpis se lahko prijavijo obrtniki in podjetniki. Sredstva so namenjena za jamstva za posojila bank in subvencioniranje posojil bank.

Vloge prosilci naslovijo na Sklad Republike Slovenije za razvoj malega gospodarstva.

Razpis za pridobitev sredstev za razvoj traja do 31. 10. 1993.

V uradnem listu Republike Slovenije št. 24/93 z dne 14. 5. 1993 je objavljen NATEČAJ ZA DODELITEV SREDSTEV ZA SPODBUJANJE RAZVOJA DEMOGRAFSKO OGROŽENIH OBMOČIJ V REPUBLIKI SLOVENIJI ZA LETO 1993. Sredstva se namenijo za spodbujanje razvoja kmetij, dopolnilnih dejavnosti, malega gospodarstva do 5 zaposlenih in za večje naložbe v gospodarstvu.

Natečaj traja en mesec, t.j. do 14. 6. 1993.

Zahtevke bo sprejemal Sekretariat za družbeno planiranje in gospodarstvo občine Trebnje.

Vse informacije v zvezi z obema razpisoma posreduje Sekretariat za družbeno planiranje in gospodarstvo občine Trebnje, tel. 068 44 043.

Poslanska pisarna v Trebnjem

V upravni stavbi občine Trebnje, Goliev trg 5, bo v skladu z volilnimi obljubami predvidoma s 1. 7. 1993 odprta poslanska pisarna. Volivke in volivci trebanjskega volilnega okrožja bodo tako lahko poslancema iz tega okraja sporočali svoje pobude, predloge in tudi proteste.

O točnem času dela pisarne in dosegljivosti poslancev več v naslednji številki.

Trebanjska krajevna skupnost izvolila organe upravljanja

Novoizvoljeni odborniki krajevne skupnosti so na svojih prvih dveh sejah izvolili Milana RMANA za predsednika skupščine in Bogdana BREZNIKA za namestnika. Za predsednika sveta krajevne skupnosti je bil izvoljen Ciril PUNGARTNIK.

Vsakoletnega srečanja čebelarjev se je udeležil tudi sedanji zunanji minister, sicer član čebelarske družine Trebelno - Mokronog Lojze Peterle.

Skrbimo za okolje!

Radi bi živeli v čistem, zdravem in očem prijetnem okolju, mar ne? Zato tudi kritiziramo in tarnamo da je voda iz vodovodnih pip oporečna, da vdihavamo smrdljiv in zdravju škodljiv zrak, da uživamo hrano, ki je zastrupljena z vsemi mogočimi herbicidi in fungicidi, da je vse okrog nas polno svinjarije, v lokalih kadilci tudi nekadilcem še s posebnim veseljem puha pod nos dim, ki povzroča raka (kakšen strah imamo pred njim?!), ribiči se pritožujejo nad podjetji in vsemi, ki zastrupljajo naše reke in potočke, ki so bili še pred nekaj desetletji pravi biseri čistoče in zato polni rib in ostalega vodnega življa.

Lovci ter pravi ljubitelji čiste narave negodujejo nad ogromnimi kupi smeti na poteh in ob njih. Tudi globoko v gozdovih se zlozešče bleščijo zavrženi hladilniki, pralni stroji, razbite avtomobilske karoserije in sploh vse, kar je nevestnim občanom doma v napoto.

Pravo nasilje nad naravo! Narava smo tudi ljudje. Se kdaj vprašamo, zakaj živimo v takem okolju? Sprašujemo, kdo je za to odgovoren?

Roko na srce in si priznajmo, da smo "pozabili" vprašati samega sebe: Kaj sem pa jaz storil za lepše in bolj zdravo okolje? Ali nisem tudi sam eden od mnogih nevestnih, brezobzirnih zastrupljalcev okolja?

Nešteto podobnih vprašanj bi si lahko zastavili, vendar samo od vprašanj ni koristi. Nujno je treba spremeniti tudi odnos do okolja!

Nekontrolirano spomladansko požiganje (zapuščeni!) travnikov in mej z ogorčenjem in ne-

močjo gledamo vsako leto in to vedno na istih krajih. V večini primerov so tudi storilci isti. Zakon taka požiganja strogo prepoveduje, saj je zaradi lahkomišelnosti ljudi pogorelo tudi na tisoče hektarov gozdov, mnogo gospodarskih poslopij in hiš, terjala pa so tudi človeška življenja. Ognjeni zublji so povzročili ogromno škodo naravi z uničenjem redkih in zaščitnih vrst žuželk, koristnih malih ptic, gnezd jerebic, fazanov, legla zajcev, srnjadi in druge divjadi. Povzročitelji teh škod bi morali temu primerno tudi kazensko odgovarjati!

Seveda so tudi še drugi načini uničevanja narave. Značilno in vse pogostejše je "lastninjenje" lesa in drv iz gozdov, ki niso naši, vse več je pobiranja oziroma prisvajanja mladičev divjadi ter jaje in mladičev perjadi. Otroci kot tudi odrasli na njivi ali travniku poberejo neobglenega mladiča smjadi, češ: stara ga je zapustila. Moramo vedeti, da to ni res, saj je srna skrbna mati. Mladiča moramo le pustiti pri miru in preživeti! Odvzeti mladič le težko preživi in če odraste, imajo praviloma največ težav z njim prav tisti, ki so ga naravi "izpulili". Srnjček postane napadalen, ko mu zraste rogovje in je torej nevaren za okolico, smica pa tudi povzroča škodo v vrtu in še kje, pa bi se je zato radi znebili.

Seveda pa je najpomembnejše, da tako početje (prisvajanje) zakon prepoveduje in so zagrožene dokaj ostre kazni - tudi zapome.

D. Z.

Pogovor z "odstavljenim" direktorjem TOM-a Janezom Dulcem

»Adria pričakuje, da bomo zanjo delali zastonj«

V začetku aprila je javnost presenetila novica, da so odstavili direktorja TOM-a z Mirne Janeza Dulca. Da bi izvedeli kaj več o ozadju omenjenega dejanja in stanju stvari, smo se obrnili na Janeza Dulca, ki še naprej opravlja svoje direktorsko delo, s prošnjo za pogovor. Najprej nas je zanimalo, kdo je sprejel sklep o odstavitvi.

To se je zgodilo 2. aprila s sklepom 2. redne seje upravnega odbora našega podjetja. Moram dodati, da gre za upravni odbor, ki je po moji oceni in tudi oceni drugih nezakonit. Dejstvo pač je, da je ta odbor na tej svoji seji sprejel sklep, s katerim je mene razglasil za nesposobnega oziroma me obtožil za kup pavšalnih zadev, od katerih pa nobena ni dokazana.

Ali je iz tega mogoče sklepati, da so resnični razlogi za odstavitev drugačni, kot jih navaja upravni odbor podjetja?

Zadeva je namenjena temu, kako na vsak način odstraniti direktorja podjetja, ki je eno od "hčera" Adrie Caravan. Končni cilj odstavite je, dokopati se do popolnega upravljanja firme Tom in do poslovanja. Drugače povedano: imeti v popolni oblasti žiro račun, koristiti predvsem prilive sredstev in bonitete firme, ki niso majhne. Naša banka nas na primer uvršča v a-rzred, kar pomeni, da imamo možnost koristiti največje ugodnosti, ki jih banka lahko nudi.

Ampak v Adrii navajajo kot enega od razlogov nedobavo vaših izdelkov, zaradi česar ne morejo dokončati večjega števila prikolic.

Adria od nas pričakuje, da zanjo delamo tako rekoč zastonj. Ljudje iz Adria pa so

ugotovili, da jim s takim vodstvom, kot je v Tomu, pač to ne bo uspelo, zato jim ni preostalo drugega, kot da so poiskali navidezne vzroke in z njimi zavedli tudi širšo javnost. Ena takih obtožb je, da s svojim ravnanjem ogrožam delo in obstojnost toliko in toliko delavcev. V resnici pa zahtevamo od Adrie le plačilo dobavljenih izdelkov. Temu je sledila odstavitev. Ta postopek odstavitve pa je tudi pravno formalno sporen.

Kakšne so bile obtožbe oz. utemeljitve odstavitve?

Obtožbe govorijo o neuspešnosti, o kršenju zakona, o kršenju statuta, o ogrožanju delovnih mest, o ogrožanju ugleda firme. Vendar resnica in realna dejstva govorijo ravno o nasprotnem. K sreči sem direktor firme, ki že tri leta nima izgub, ki še nikoli ni imela tako velikih finančnih težav, da bi imela blokiran žiro račun. V zahtevnem ocenjevanju naše sposobnosti v avtomobilski industriji smo dobili pri Renaultu oceno "a", kar je najvišji razred. Lansko leto smo veliko investirali v novo tehnologijo, zaposlili smo 50 novih delavcev, letos načrtujemo nove investicije in zaposlitev novih delavcev itd. Ne da bi se hvalil, ampak kot je treba braniti resnico, je treba povedati tudi te reči, ki jih nekateri očitno nočejo videti.

Kakšen je status Toma znotraj Adrie Caravan, da le-ta s tako močjo posega vanj?

S 1. septembrom 1991 smo začeli poslovati kot samostojno podjetje Tom, ki pa je bilo kapitalsko še vedno povezano z Adrio, ker je bila ta ustanovitelj in 100% lastnik delniškega kapitala, ki znaša 2,7 milijona mark. Kot lastnik delniškega kapitala ima pravico upravljanja. Težave so se v odnosih z Adrio pokazale kmalu, ker le-ta ni bila sposobna plačevati naših dobavljenih izdelkov. Ko je v komercialnih odnosih Adria ugotovila, da nima več nobene moči, je skušala to moč kompenzirati z upravljaljskimi potezami: nas prisiliti, da bi dajali izdelke pod ceno ali celo zastonj. Tako da so že leta 1991 nastajali hudi spori med vodstvom Toma in Adrio. Ob zaključnem računu tega leta smo imeli do Adrie 24 milijonov tolarjev terjatev. V Adrii so takrat n.p.r. rekli: To boste vi lepo odpisali. Ker tega nismo sprejeli, so se pojavili spori, ki so se vlekli v leto 1992, ko so te terjatve postajale vse večje. Že pomladi tega leta smo se obrnili na slovensko javnost, na skupščino občine Trebnje s pozivom, da se zaščiti družbena lastnina v tej firmi. Ta lastnina bi bila lahko v kratkem uničena, ker delati zastonj po-

meni izčrpavanje in zaje-danje lastne substance. Takrat smo to upravljaljsko moč Adrie nevtralizirali s spremembami v statutu in upravljanju. V takem primeru, ko govorimo o družbeni lastnini, ko se mešajo upravljaljski in poslovni interesi, smo uveljavili tak način upravljanja, v katerem so bile sile izenačene, prevago pa naj bi predstavljal sedmi član v upravnem organu, ki pa je postavljen s strani družbenopolitične skupnosti, ki je najbolj zainteresirana, da se ta družbena lastnina ne uniči, kar pripelje v končni fazi do izgube delovnih mest.

Ampak to le ni dokončno normaliziralo situacije.

Treba je vedeti, da smo imeli takrat terjatev do Adrie v višini 2 milijonov mark. Če bi vse to izgubili, če bi se predali, kar je Adria hotela, bi to pomenilo, da bi družbeni kapital padel na ničlo, kar je primerna situacija za koga, ki tako tovarno za nekaj več kot nič kupi in jo tako aprivatizira. To so priložnosti za modele t.i. divje privatizacije. Moram odkrito povedati, da lansko leto takih namenov pri nas še ni bilo čutiti, danes pa taki nameni gotovo so.

Na kakšne načine ste odnose z Adrio še skušali reševati?

V vsem tem smo skušali voditi pomembno poslovno

»Prvi maj je praznik tradicije«

je na letošnjem že 12 tradicionalnem prvomajskem delavskem srečanju na Dencu pri Mimi začel svoj govor Dušan Semolič, predsednik Zveze svobodnih sindikatov Slovenije. Ker pa tradicija veleva, da ob tem prazniku opozorimo na tiste delavske pravice, ki se ne uresničujejo ali pa grobo kršijo, pa se ne bi smele, je predsednik ZSSS naslovil zahteve na tri naslove - na naslove tistih, ki lahko in morajo vplivati na to, da bi se dosledno uresničevale delavske pravice po meri tega časa:

- na oblast, ki naj postavi učinkovito in hitro sodno varstvo, naj prizna zaposlenim v procesu lastninjenja tisto, kar so zaposleni ustvarjali desetletja, naj sprejme zakon o varstvu pri delu, in končno: naj prisluhne tudi 120.000 brezposelnim, ki bi radi prišli do svoje socialne varnosti z delom,

ne pa s socialnimi podporami;

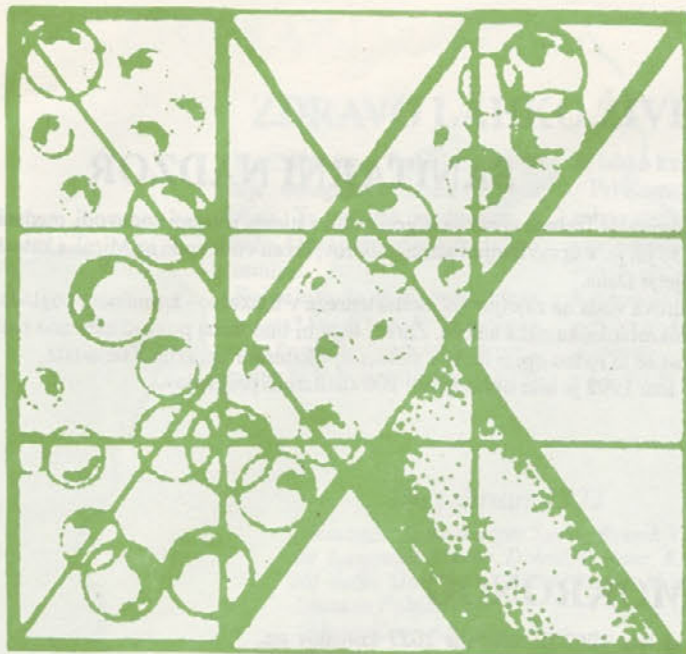
- na pratnerja, ki vpliva na življenske usode zaposlenih in brezposlenih - to so direktorji, menežerji in največji direktor - Korzetov sklad. V podjetjih moramo uvesti industrijsko demokracijo, ohraniti človeško dostojanstvo delavk in delavcev, spoštovati kolektivne pogodbe in še zlasti ohraniti delovna mesta in dati zaposlenim plače za človeka dostojno življenje;

- na sindikate, ki lahko vplivajo na življenje delavstva, kjer smo v Zvezi svobodnih sindikatov pripravljeni za doseganje delavskih interesov enakopravno sodelovati tako z oblastjo kot z direktorji, ker vemo, da nekaterih problemov preprosto ne bo mogoče odpraviti, če ne bomo sodelovali.

Toda nasprotujemo, da bi konkurenčnost gospodarstva želeli doseči zgolj z niz-

kimi plačami in armado brezposlenih. Ostali pa bomo občutljivi in odločni zlasti v obrambi življenskega standarda tistih, ki živijo najtežje in tu ne more biti popuščanja.

Svet Območne organizacije za Dolenjsko se je odločil, da poslej vsako leto podeli svoja priznanja, in zlasti zato, ker ljudje delajo v sindikatu neprofesionalno, se izpostavljajo za pravice članstva in se zanje borijo. Sindikat ni organizacija, v kateri bi lahko naredili kariero. Prav je, da tem ljudem njihova organizacija izkaže pozornost. Dva dobitnika priznanja sta bila tudi iz občine Trebnje, in sicer Mojca Vovk, sindikalna zaupnica iz podjetja DANA z Mirne, in Janez Bračko, predsednik sindikata KPD DOB pri Mirni.

68210 Trebnje, Goliev trg 9, tel.: 068/44-062, 44-150, fax: 44-156

30 LET

KOMUNALA Trebnje p.o.

NALOGE SO JASNE

Nič posebnega se ne bo zgodilo ob našem praznovanju. Nobenih predaj ključev ne bo, ne rezanja trakov v nacionalnih barvah. Ne bo posebnih priznanj in nagrad in tudi slavnostnih govornikov ne.

Pa ne zaradi drugačnih časov.

Preprosto zato, ker se vse najbolj pomembno dogaja vsak dan, vseh trideset let, predvsem pa se bo dogajalo tudi jutri.

Naloge so jasne.

Poti manj.

Nekatere se zdijo celo tako zavozlane, da jim ni videti rešitve.

Pa kaj!

Bi kdo verjel, ne pred tremi desetletji, pred ne-

kaj leti, da bo naš tehnik v Trebnjem preko računalnika nadzoroval črpališče v Radanji vasi?

Pa je treba verjeti!

Drugače ne bo novih vodovodnih sistemov, tudi kanalizacijskih ne. Ne bo nove, okolju prijazne deponije odpadkov, in črna odlagališča ne bodo izginila. Ne bo novih čistilnih naprav in ne bo....

Je samo verjeti premalo?

Prav gotovo.

Ravno v udejanjanju te vere so naši aduti. So bili, so sedaj in bodo vnaprej.

Veliko marljivega dela je bilo potrebno in tudi marsičemu smo se zavestno odrekli, da je postala KOMUNALA to, kar je. V podjetje sem prišel 1964 leta in imel to čast, da sem vozil prvi kamion, zraven ga tudi popravljaj, vzdrževal. Bil sem tudi strojnik, delovodja ...

Sicer pa nisem še toliko star, da ne bi obujal spomine, je zaprl ventil vedno skromni TONE MAKŠE.

VESEL SEM, KER SEM SODELOVAL V TEM PROCESU

Začeli smo dobesedno iz nič, se spominja prvi direktor STANE KOLENC. Danes mi gre na smeh, ko se spomnim, da sem prve dni nosil dokumentacijo podjetja kar s seboj v aktovki. Kasneje smo seveda prišli do omare in do pisalnega stroja. Veliko težje smo se dokopali do drugih naprav, orodij in strojev. Na Čatežu smo n.p.r. ročno izdelovali strešno opeko in pravi napredek je bil, ko smo lahko kupili večje lopate, "pik as" imenovane. Pa tega ne pripovedujem kot šalo. O "pika-

saricah" smo se pogovarjali, se mi zdi, z enakim veseljem, kot se danes pogovarjajo o novem sodobnem stroju, ki je obogatil strojni parki. Da ne govorim o veselju, ko smo prišli do prvega tovarnjaka, čeprav je bil "utrujenec" iz vojnega plena.

Čas in razvoj sta seveda gnetla podoba podjetja po svojih zahtevah in zmožnostih. Vesel sem, ker sem sodeloval v tem procesu. Zanimivo pa je, da mi ob pogovorih s sedanjimi garnituro nehote prihaja na misel, da se

nekaj pa le ni spremenilo vseh trideset let: VSI BI RADI OD KOMUNALE VELIKO MUZIKE ZA MALO DENARJA.

Včasih je to izgledalo tako, se je zasmel STANE MIKEC, da si vzel torbo z orodjem na ramo pa hajd na moped. O vremenu in letnih časih ne gre izgubljati besed. Če je bila okvara pri hiši, so te potem domačini navadno povabili k malici, če pa si je voda izbrala kako samosvojo pot iz glavne cevi, si bil pa samo vesel, če si okvaro brez posebnih zapletov odpravil.

Danes je tudi to delo veliko bolj prijazno, čeprav nas neprostovoljne prhe še vedno rade presenetijo. Hec mora biti!

KOMUNALNE DEJAVNOSTI

Zakon določa naslednje dejavnosti:

- oskrbo naselij z vodo, ki obsega zajemanje, čiščenje in dovajanje vode gospodinjstvom, industriji in drugim uporabnikom;
- odvajanje odpadnih in padavinskih voda iz naselij, ki obsega: zbiranje, odvajanje in čiščenje odpadnih voda iz gospodinjstev, industrije in drugih uporabnikov v naselju;
- vzdrževanje čistoče v naseljih, ki obsega: čiščenje javnih površin, urejeno zbiranje, odvoz in odstranjevanje komunalnih odpadkov iz gospodinjstev, industrije in drugih uporabnikov;
- urejanje javnih parkov, nasadov, drevoredov, zelenic, otroških igrišč in drugih javnih površin s pripadajočimi napravami in opremo;
- urejanje javnih parkirišč, dovoznih poti, peš-poti, hodnikov in drugih javnih poti v naselju;
- javno razsvetljavo v naselju, ki obsega razsvetljavo prometnih in drugih javnih površin v naselju;
- opravljanje javnega mestnega prometa, ki obsega: javni prevoz potnikov v mestih in naseljih mestnega značaja ter primestnih naselij z javnimi prevoznimi sredstvi;
- urejanje pokopališč ter pokopališka pogrebna dejavnost, ki obsega:
 - pogrebne storitve,
 - storitve v zvezi z upepeljevanjem,
 - oddajanje prostorov za grobove v najem.

Poleg teh dejavnosti pa lahko občinska skupščina določi za komunalno dejavnost še vsako dejavnost, za katero sodi, da ima po svoji naravi komunalni značaj, če je taka dejavnost nenadomestljiv pogoj za življenje in delo občanov v občini ali krajevni skupnosti.

V občini Trebnje smo pričeli vlagati izdatnejša sredstva v komunalno - ekološke projekte že v 80 - letih. Posledica teh vlaganj so novi ali izboljšani vodovodni sistemi, čistilne naprave, kanalizacije ter dokaj urejena javna snaga.

Zadnjih pet let dajemo tej sferi večji poudarek, saj se vse bolj zavedamo, da je zdrava pitna voda, čisto okolje in ravnovesje v naravi pogoj za zdravo eksistenco naših občanov.

Komunalno sfero poleg upravnih organov intenzivno pokrivajo delavci Komune Trebnje, ki letos praznujejo 30 letnico svojega delovanja. Ob tem svečanem jubileju jim iskreno čestitam.

Predsednik izvršnega sveta
Jože Rebolj

VODOVOD TREBNJE

V osebnih izkaznicah trebanjskega vodovoda je kot rojstno leto zapisano 1959. Z vodo oskrbuje 8.033 prebivalcev, kar v skupnem številu prebivalcev občine Trebnje pomeni 45,4%.

V letu 1992 je bilo izločenih 420.982 m³; za gospodarstvo 96.188 m³, negospodarstvo 15.430 m³, za gospodinjstva 309.364 m³.

Vodovodni sistem Trebnje ima 11 črpalnic, 18 rezervoarjev s skupno zmogljivostjo 2.170 m³. Primarni cevovod je dolg 127.500 m, sekundarna mreža pa ima 142.000 m cevi.

Do leta 1980 se je trebanjski vodovod napajal iz sistema Stična. Zaradi naraščanja števila porabnikov je začelo prihajati do motenj v oskrbi. Zato je bilo zgrajeno novo zajetje v Šentpavlu z zmogljivostjo 45 lit/sek. Hkrati je bila ob obstoječem rezervoarju na Medvedjeku zgrajena tudi čistilna naprava in nov primarni cevovod z 200 m³ rezervoarjem. Ker je kljub temu še vedno prihajalo do težav z oskrbo, je bil zgrajen dodatni rezervoar na Cvibljah, ki ima prostora za 500 m³ vode.

Zadnja na tem sistemu je bila zgrajena črpalnica v Radanji vasi.

Kot zanimivost povejmo, da naprava za čiščenje vode na tem vodovodu ne obratuje, ker zato ni potrebe, saj je voda iz Radanje vasi tako neoporečna, da je ni potrebno niti čistiti niti klorirati. Seveda pa je čistilna naprava v nenehni pripravljenosti.

POSLOVNO POROČILO ZA LETO 1965

V poslovnem letu 1965 je bilo šest obratnih nezdov in ena ob prihodni do delo. Zaradi nezdov je bilo izgubljenih 465 ur. Odstopov nezdov se je znatno zmanjšal napram 1964, ko smo zaznamovali 13 obratnih nezdov in šest nezdov ob prihodni do delo in z dela oziroma je bilo zaradi nezdov izgubljenih 2248 ur dela. Menimo, da je bil na tem področju dosežen zadovoljiv uspeh, ki smo ga dosegli z uvajanjem delavcev na delovnih mestih in z izboljšanimi delovnimi pogoji.

VODOVOD ČATEŽ

Začetki vodovodnega sistema Čatež segajo v leto 1960, zadnji odsek Trebanjski Vrh - Šemerga pa je bil izločen v uporabo leta 1991. Oskrbuje 493 prebivalcev. Računi kažejo, da je bilo lani prodano gospodarstvu 1.898 m³ vode, negospodarstvu 2.903 m³, medtem ko so gospodinjstva porabila 22.024 m³ te nepogrešljive tekočine.

Dolžina primarnega cevovoda je 18.000 m, skupna dolžina sekundarne mreže znaša 3.200 m. V sistemu je rezervoar z zmogljivostjo 300 m³, črpalnica in še dve hidropak postaji, in sicer Zaplaj in za Razbore.

Ze sedaj se iz tega vodovoda oskrbujejo vasi v KS Velika Loka (Šemerga in Podboršt) in Šentlovrenc (Veliki Videm, Potok, Mačji Dol in Dolga Njiva), vodijo pa se razgovori, da bi cevi napeljali še v mirensko KS (Zagorica, Ševnica, Gorenja vas, Gorenjska Gora) in v KS Račje selo (Velika in Mala Ševnica ter Blato).

POSLOVNO POROČILO ZA LETO 1970

Notranja organizacija podjetja je sledeča:
1. Komunalna dejavnost kamor spada: vodovod, vzdrževanje cest IV. reda, vzdrževanje parkov in zelenic, javna snaga, pokopališča, javna telnica, prevozne in strojne uslužbe itd.

2. Gradbeni obrat.
3. Kovinski obrat.

4. Uprava.

V letu 1970 je bilo v podjetju povprečno zaposlenih 121 delavcev ali za 40 % več kot leta 1969. Med letom je prekinilo delovno razmerje 46 delavcev. Na novo je bilo sprejeto v podjetje 94 delavcev. Na dan 31. 12. 1970 je bilo v podjetju zaposlenih 135 delavcev, od tega 113 moških in 22 žensk. Kvalifikacijski sestav zaposlenih pa je bil naslednji: VK 3, KV 33, PK 44, NK 35, višja strokovna izobrazba 1, srednja 8, nižja 9 in 2 vajenca.

SANITARNI NADZOR

Komunala Trebnje upravlja in gospodari s štirimi javnimi vodovodi, medtem ko so ostali kar 36 jih je, v upravljanju vaških odborov, razen vodovoda na Mirni, s katerim gospodari podjetje Dana.

Surova voda na zajetjih večinoma ustreza v fizikalno - kemičnem pogledu, medtem ko je mikrobiološka slika slabša. Zaradi tega bi bilo treba povsod ustrezno razkuževati. Na žalost se to redno opravlja le v sistemih, s katerimi upravlja Komunala.

V letu 1992 je bilo opravljenih 106 sanitarnih pregledov.

VODOVOD MOKRONOG

Vodovodni sistem Mokronog obratuje od leta 1962 in oskrbuje 2027 krajanov oz. 11,5% prebivalcev trebanjske občine. V letu 1992 je bilo prodanih 165.857 m³ vode, od tega 8.424 m³ gospodarstvu, 37.828 m³ negospodarstvu in gospodinjstvom 119.605 m³. Sistem ima 5 rezervoarjev. Njihova skupna zmogljivost je 470 m³. Primarni cevovod je dolg 21.000 m, sekundarna mreža pa je razpredena 16.500 m.

Za obratovanje mokronoškega vodovoda je zelo pomemben rezervoar na Belem Griču, saj se iz njega oskrbujejo vsi potrošniki. Tu je tudi klirama postaja.

V skrbi za čim boljše vodo so bili v zadnjih dveh letih opravljeni trije večji sanacijski posegi. Prvi nad zajetjem Bačje, drugi na cevovodu med Puščavo in Bistrico in tretji na rezervoarju na Belem Griču.

V KORAK Z NOVO TEHNOLOGIJO

Zaradi vedno večje razvejanosti vodovodnega omrežja v občini Trebnje so se povečale tudi potrebe po kontrolnih, nadzornih in vzdrževalnih posegih na samem vodovodnem sistemu; vse v smislu zanesljivejših dobave vode potrošnikom.

Po starem načinu dela, je to pomenilo, da so vzdrževalci ves čas potovali od objekta do objekta in po potrebi vključevali in izključevali črpalke, zapirali in odpirali ventile, merili vodostaje v rezervoarjih itd. Včasih se je zgodilo, da se je načrpana voda prelivala preko rezervoarjev, včasih je vode tudi zmanjkalo.

Opisani način dela je bil drag, saj je zahteval dosti delovne sile, veliko prevoženih kilometrov, da o času, ki je minil od nastanka okvare do najave le-te ustrezni službi, ne govorimo. Zato smo se v Komunali odločili, da stopimo v korak s časom in posodobimo opisani način dela.

Izbrali smo najsodobnejši način kontrole, to je daljinski nadzor in vodenje vodovodnega sistema. Srce daljinske kontrole je centralni računalnik, nameščen v upravi, ki podatke iz vodovodnih objektov (črpališč in rezervoarjev) dobiva preko radijskih zvez v center. Sirokovno se temu načinu prenosa podatkov reče telemetrija. Dela smo zaupali firmi ELTEH iz Kranja, ki ima na tem področju bogate izkušnje.

Podatki, ki prihajajo v center, predstavljajo stanja črpalke, višine vodostajev, količinski pretok vode po ceveh, količino načrpane vode, okvare na napravah, alarmna stanja in drugo. Podatki se hranijo in obdelujejo v računalniku in so vsak trenutek na voljo kontrolorju v centru v obliki barvnih ekranskih slik. Na tak način ima kontrolor vse potrebne informacije o delovanju sistema vsak trenutek v centru. Vsaka nepravilnost v delovanju se javi v center v trenutku nastanka okvare. Kontrolor ima možnost daljinskega posredovanja (vklop, izklop agregatov) pri odpravi okvar, v kolikor pa to ni mogoče, se na teren odpravi vzdrževalna ekipa.

Sedaj se več ne dogaja, da bi se voda v rezervoarju prelivala, ker se pravočasno izključijo črpalke, prav tako se ne dogaja več, da bi zaradi povečane porabe vode v rezervoarju zmanjkalo.

Sistem daljinskega nadzora je zasnovan na postopni izgradnji in vključevanju objektov v sam sistem daljinskega nadzora. Do sedaj so v sistem vključeni naslednji objekti: črpališče Radanja vas, rezervoarji Medvedjek, Vel. Loka, Cviblje, v postopku vključevanja pa so objekti: črpališče Zagorica, rezervoar Stihanja vas ter črpališče in rezervoar Čatež.

Za relajzacijo dobrih telemetrijskih zvez smo morali na hitro nad Trebnjem postaviti radiorelejno postajo z antenskim stolpom, ki smo ga izkoristili tudi za uvedbo govornih radijskih zvez. Govorne radijske zveze s pridom uporabljajo naše ekipe za delo na terenu. Na ta način so vedno povezani med seboj kakor tudi z upravo podjetja. Nekaj radijskih postaj imamo montiranih po službenih vozilih, nekaj postaj pa je prenosnih.

Z daljinskim nadzorom vodovodnega sistema smo zelo pocenili vzdrževanje le-tega, hkrati pa povečali zanesljivost dobave vode svojim potrošnikom. Tudi uvedba govornih radijskih zvez nam je prinesla določene prihranke in povečala učinkovitost služb na terenu.

VODOVOD TREBELNO

Obratuje od 1973. leta in oskrbuje 199 prebivalcev. Lani je bilo izločenih 6.721 m³ vode, gospodarstvu le 9 m³, negospodarstvu 308 m³ in gospodinjstvom 6.404 m³.

Na črpalnem sistemu je en 60 m³ rezervoar. 3.500 m je primarnega cevovoda in 1.500 m sekundarnega.

Ker je zaradi premajhnega kontaktnega časa klora včasih prihajalo do prekloriranja vode, je Komunala 1990 zgradila še napajalni cevovod od rezervoarja do osnovne šole Trebelno. V zadnjih letih so bile opravljene tudi večje raziskave možnih vodnih virov za nova zajetja. Projekti so narejeni za zajetja Drečji Vrh, Vrh pri Trebelnem in Gornje Zabukovje.

ZDRAVO LAHKO ŽIVIMO SAMO V ČISTI NARAVI

Na Cvibljah pri Trebnjem je največje odlagališče smeti v naši občini. Ta prostor je ograjen z mrežo. Odpadke redno prekrivajo z zemljo.

Kaj bi bilo, če ne bi ogradili tega prostora? Smeti bi se širile vsepovsod in če ne bi odpadkov zasipali z zemljo, bi še bolj smrdelo. Širile bi

se lahko kužne bolezni.

Pri Komunali so organizirali posebno službo za kanalizacijo in odvoz odpadkov. Zato je v Sloveniji vedno več črtnih odlagališč smeti. Komunala čisti tudi ta odlagališča, vendar to še ne pomeni, da je vse očiščeno.

Ljudje bi morali biti bolj prijazni

do narave. Odpadke bi morali odlagati na javna smetišča.

Zdravo lahko živimo samo v čisti naravi in čistem zraku. Zato moramo vsi skrbeti, da bo naše okolje urejeno, tako da odlagamo smeti na posebej pripravljena mesta.

Nataša Huž, 6. e

19. februar 1971

Navzoči: Kukenberger Lado, Resnik Viktor, Lamovšek Slavko, Dolničar Stane, Kresal Jože, Dim Jože, Višček Stane, Makše Anton in Fabjan Jože.

Opravičeni: Androjna Jože, Ostali: direktor Kolenc Stane, Gramc Mirjam in Zupančič Alojz.

Zapisnikar: Borštnar Franci.

POSLOVNO POROČILO ZA LETO 1965

DS je imel v letu 65 skupno devet sej, katerih so se redno udeleževali vsi člani. Navedenih izostankov ni bilo. Na sejah je DS obravnaval in sklepal o poslovnem poročilu in zaključnem računu za leto 1964, o nabavi in prodaji OS, o letnem planu in njegovi izvršitvi, razpisu volitev za člana DS, izvolil člane UO, ob pripravi in kasneje o izvajanju gospodarske reforme, o higiensko tehničnem varstvu in požarni varnosti službi, o imenovanju raznih komisij, o kadrovskem vprašanju, osebnem dohodku in drugih problemih ter ukrepih podjetja. Ob sprejemanju raznih sklepov ni bilo nasprotujočih problemov ali glasov.

OSKRBA Z VODO

Voda je nenadomestljiva.

Največkrat se tega zavemo šele tedaj, ko vode nimamo.

To se sicer v naših krajih dogodi bolj poredko, čeprav smo še daleč od tega, da bi bili zadovoljni.

Sistem vodooskrbe je temeljito strokovno premišljen. Tehnično in nasploh, saj velja pri tem edino sprejemljivo načelo, da ima vsak prebivalec pravico do vode. Neoporečne.

DELAVCI KOMUNALE TREBNJE SE TRUDIMO, DA NE BI PO NAŠI KRIVDI PRIŠLO DO KRATENJA TE PRAVICE. NIKJER IN NIKOMUR.

JAVNA DELA

Z javnimi deli, ki jih organiziramo že tretje leto, smo se spoprijeli predvsem s črtnimi odlagališči. Žal jim nismo še prišli do konca. Tudi zato ne, ker še vedno nastajajo nova. Očistili smo tudi nekaj večjih naselij v občini, organizirali urejanje romskega naselja ter sodelovali pri obnovitvenih delih na mirenem gradu in gradu na Mali Loki. V dela je bilo vključenih 14 ljudi s seznama nezaposlenih.

Za tekoče leto smo izdelali šest programov. Koliko od tega bo do konca leta opravljenega, je odvisno predvsem od razpoložljivega denarja.

KONTEJNER ZA PREVOZ PITNE VODE

Žal je v naši občini še kar nekaj krajev, do katerih vodovodne cevi ne sežejo. Komunala si tu pomaga s kontejnerji iz nerjaveče pločevine, ki so prirejeni za prevoz in razdeljevanje pitne vode in drugih prehrabnih tekočin. Njihova prostornina meri 5000 l. Izdeluje jih Trim.

23. februarja 1984

Priponbo v zvezi s slabo organizacijo je podal tudi tov. Kozole Pavel ter povedal, da je bil na gradbišču poslan bonag brez nafte. Vprašal je kakaj za take nepravilnosti ničče ne odgovarja.

27. januarja 1964

Predsednik DS pojasni navzočim, da ima podjetje slaba osnovna sredstva in v glavnem že amortizirana ter je njih vzdrževanje vsako leto večje. Zaradi tega predlaga, oz. je ta predlog dal upravni odbor, da se procent za vzdrževanje OS zviša od sedanjih 4 na 10 % v eltu 1964.

Predlog je soglasno sprejet od vseh navzočih članov kolektiva.

KOMUNALA NA VSEH RAVNEH

Do sedaj so določene rezerve v Komunali Trebnje znali uporabiti za reševanje kulturne dediščine. Tako so v letu 1992 pomagali pri obnovi gradu Mirna, kjer so z močno komunalno intervencijo omogočili dostop in nadaljnje obnavljanje gradu na ta način, da so sodelovali pri urejanju dostopa na grajsko ploščad iz vzhodne in zahodne strani. Bilo je treba odstraniti odvečni material, ki je ostal pri čiščenju ruševin, in nasuti obe poti: nekdanjo zahodno pot do opekarne na zahodni strani in vsaj deloma nasuti vzhodno pot, ki jo je

gozdarstvo Mokronog popolnoma uničilo z izvažanjem lesa iz grajskih gozdov s težkimi tovornjaki, cesta pa je bila zgrajena le za luksuzni dostop s kočijo do gradu. Tako smo lahko nadaljevali z obnavljanjem. Prebivalci in obiskovalci Mirne bodo kmalu lahko zopet gledali nekdanjo podobo vzhodne grajske fasade, ki je bila za splošni vtis gradu najpomembnejša.

Danes, ko se zopet prizadevamo na novo obnoviti zavest identitete kraja in njegovih prebivalcev, je ohranjanje poslednjih zgodovinskih dokazil o našem bivanju v teh

Marko Marin

KDO BO ZASADIL ROŽE IN DREVESA

Pri urah športne vzgoje in v odmorih smo vedno zahajali v gozdček za našo šolo v Nemški vasi. To je bil prijazen gozd, v katerem smo poznali že vsak kotiček, a vendar nas je vedno znova presenečal s svojimi lepotami in skrivnostmi.

V tem gozdičku smo imeli ure narave, tu so bili organizirani športni dnevi, vedno nam je bil kot neko zatočišče. Nikoli si nismo predstavljali šole brez gozda; kam bi zahajali po pouku, ko smo se igrali, ga čistili in na nek način urejali? Vendar nekaj nas je motilo. Smetišče. Ogromno smetišče, ki je zastiralo pogled in nas s svojim smrdom sprajvalo v slabo voljo. Bili smo učenci 4. razreda. "Najstarejši in vedno za zgled mlajšim!" so nam iz dneva v dan govorile učiteljice. Odločili smo se, da bomo to "odraslost" pokazali s tem, da bomo uničili smetišče. Izdelali smo tablo, na kateri je pisalo: "Pozor. Prepovedano odlaganje smeti!" Zadovoljni smo bili z našim delom in mislili vse. Toda motili smo se. Smetišče je še vedno iz dneva v dan raslo. Domačini so sem privržali vse mogoče. Razmišljali smo, kaj naj storimo in le prišli do zaključka: Zasuli bomo smeti z zemljo in tam bodo začele rasti rože in drevesa.

Smeti so zasuli s pomočjo stroja, saj sami učenci tega ne bi zmogli. Smeti res ni bilo več, toda ostal je velik nasip zemlje, ki se v deževnih dneh raztaplja v blatu.

Maja Sušin, 7. d
OŠ TREBNJE

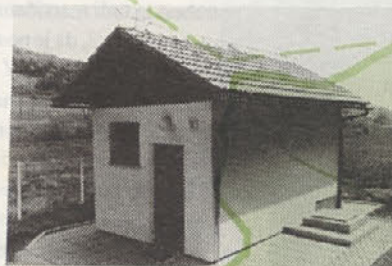
27. januarja 1964

Podjetje se je ukvarjalo z vzdrževanjem cest IV. reda, vzdrževanjem in gradnje kanalizacije, pripravo gramoza za ceste, izdelavo cementnih izdelkov, izkoriščanje peskokopa, vodovodnoinstalaterskimi deli in čevljarstvom. Vse dejavnosti razen čevljarstva so bile aktivne. Čevljarstvo pa je zaključilo poslovanje s 47.075 din izgube. Ker ni nikakih izgledov, da bi se to stanje popravilo, bo nujno razmišljati o ukinitvi te dejavnosti.

OBČINA
LITVIJA

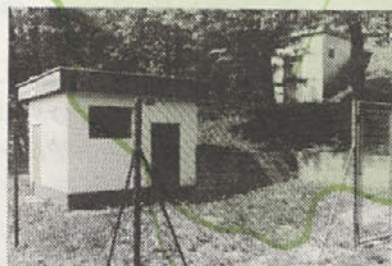
Šentpavel

GROSUPLE

OBČINA

Sela pri
Šumberku

Legenda:

□ rezervoar

△ zajetje

○ črpališče

sanitarna deponija

bodoča sanitarna deponija

VOZNI IN STROJNI PARK

Podjetje ima dve vozili za odvoz odpadkov, dve vozili za prevoz kontejnerjev, štiri prikucnike in prikolico, tri vozila TAM 80, tri terenska vozila, stroj za ravnanje in prekrivanje odpadkov ULT 220, dva rovo-kopača, traktor s priključki, kompresor in vibrovaljar ter nekaj osebnih službenih vozil.

POKOPALIŠKA SLUŽBA

Komunala upravlja s tremi pokopališči in dvema mrliškima vežicama. Lastnega vozila za prevoz pokojnikov še nima, lahko pa prevoze organizira.

ZIMSKA SLUŽBA

Mimo so časi, ko so ceste pluzili s konjsko vprego pred lesenim plugom. Komunala, ki opravlja zimsko službo v trebanjski občini, uporablja dva kamiona s čelnim plugom in posipalcem, traktor s čelnim plugom in rovokopač.

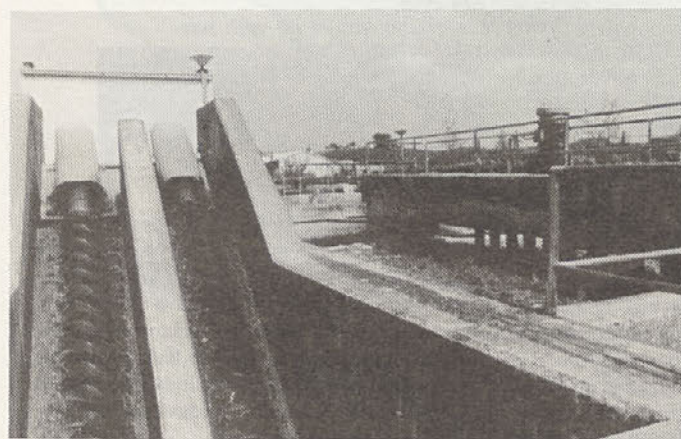

JAVNA SNAGA

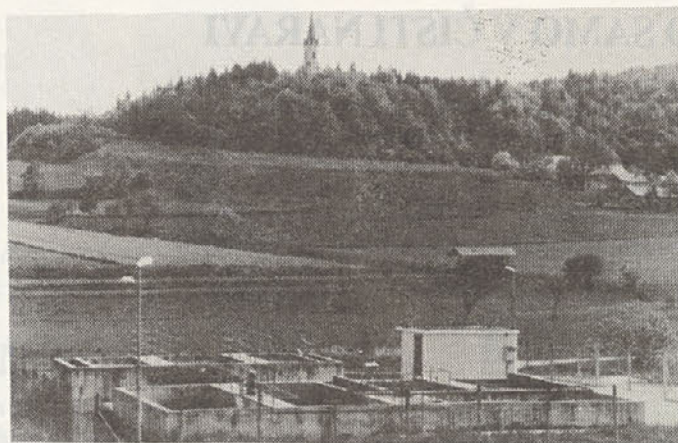
Komunala odvaža odplake od približno 2000 gospodinjstev v občini. Do leta 1997 naj bi se to število približalo številki 5000. Ravno tako se bo, v skladu z občinskim odlokom, zbiranje in odvoz odpadkov organiziralo za vsa naselja v občini.

ČISTILNA NAPRAVA TREBNJE

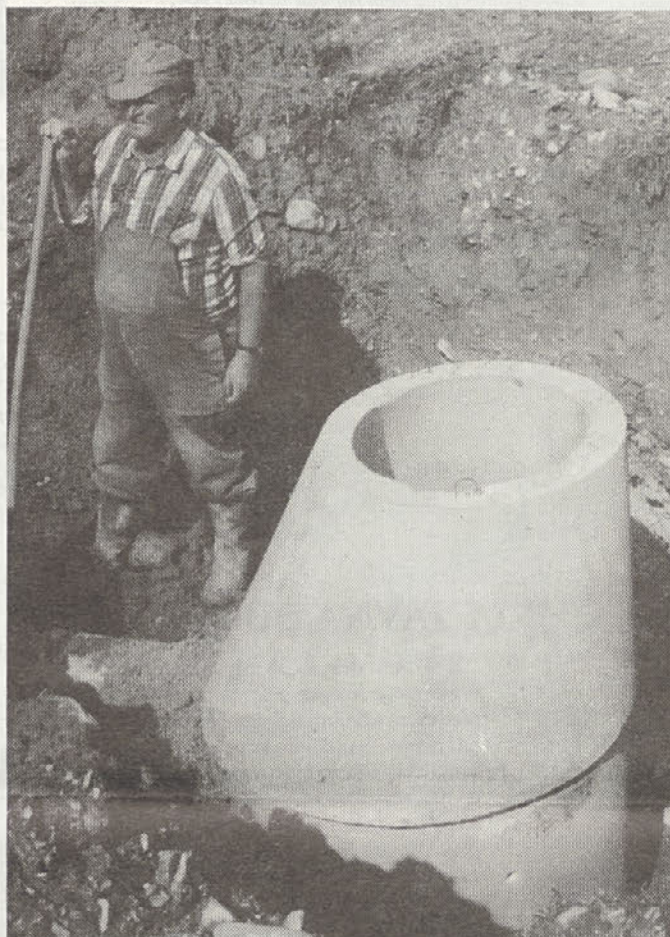
Letna količina prečiščenih odplak je 145.000 m^3 . Kljub temu je obremenitev čistilne naprave le 50 %. Čiščenje odpadnih vod je dobro.

ČISTILNA NAPRAVA MOKRONOG

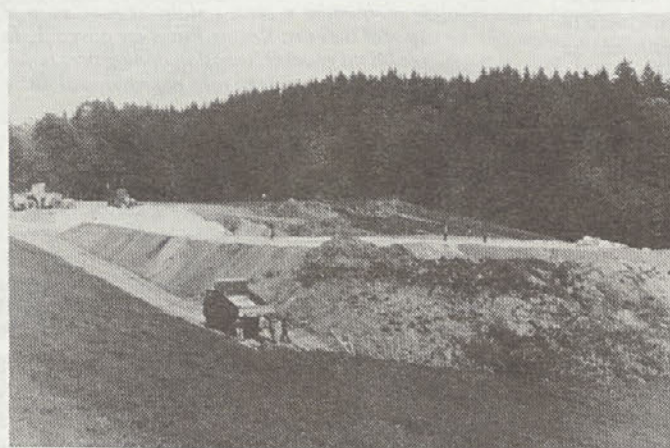
Tudi zmožnosti te čistilne naprave še niso do kraja izkoriščene, saj so nekatere pogojene z ureditvijo kanalizacije v tem kraju.

KANALIZACIJA

Komunala upravlja s kanalizacijskimi sistemi v Trebnjem, na Mimi, v Šentrupertu in v Mokronogu. Skupna dolžina vseh sistemov je 53 km. Letna količina odvedenih odplak presega številko 300.000 m^3 . Večji del odpadnih vod prečistijo čistilne naprave v Trebnjem, na Mimi in v Mokronogu, ostale pa so še vedno spreljane direktno v vodotoke. O tem pove tudi podatek, da je v občini Trebnje priključenih na kanalizacijo približno 1.200 uporabnikov.

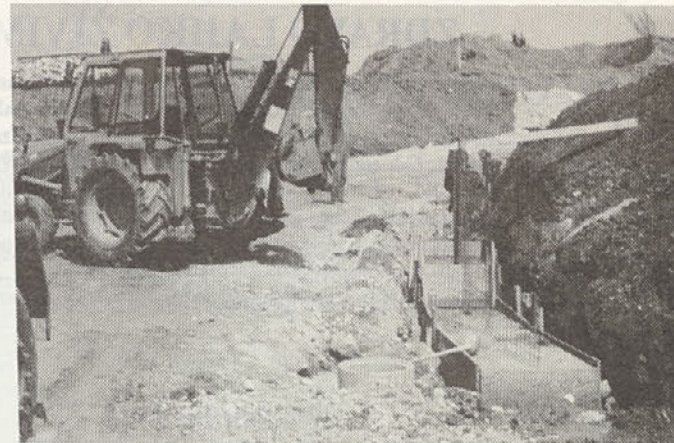
DEPONIJA KOMUNALNIH ODPADKOV

Sedanje odlagališče je že dodobra zapolnjeno z odpadki in bo vzdržalo samo še nekaj let. Komunala skrbi za zgledno urejenost tako odlagališča, kot okolice. Na deponijo se letno odloži okrog 16.000 m^3 odpadkov. Odpadki se sproti ravna in prekrivajo z zemljo oz. gramozom.

Načrtovana deponija v Globokem bo zgrajena po naj-sodobnejših znanstvenih naravovarstvenih spoznanjih, ki zagotavljajo prijazno sožitje z okoljem.

VZDRŽEVALNA ENOTA

Gradbeništvo je bilo svoj čas nosilni steber podjetja. Z reorganizacijo celote, se je tudi ta enota preoblikovala v učinkovito ekipo, ki poleg vzdrževalnih del na lastnih objektih, prevzema dela tudi na prostem trgu.

SIZIFOVO DELO

Črna odlagališča odpadkov nastajajo ob vaseh, zaselkih, poteh, v potokih in ob njih, v gozdovih... kjer je pač neodgovornežem najbolj priročno. Pri tem jim izdatno pomaga tudi to, da odvoz odpadkov ni sistemsko urejen. Vse skupaj pa kaže na neodgovoren odnos do narave, se pravi, do samega sebe.

Komunala je v preteklih dveh letih v okviru javnih del očistila preko 60 takih odlagališč. Nekje je zaleгло, drugje pa so v kratkem času spet nastali neugledni in škodljivi kupi.

NALOŽBE

Za mesto Trebnje bo izredno pomembna izgradnja "S" - kanala, ki bo odvajal odplake od novega gasilskega doma do Temeniške poti. Kanal bo dolg 781 m.

V reko Mirno se še vedno direktno odteka precej fekalnih odplak. Kanalizacija do čistilne naprave bo speljana po desnem bregu Mirne. Seveda bodo dela potekala z roko v roki s krajevno skupnostjo Mima.

Cevi za ta poseg so že pripravljene.

Tudi kanalizacija v Mokronogu še ni urejena. Skupaj s krajevno skupnostjo se trudimo, da bi stvari že letos premaknili naprej.

politiko, katere cilj je bil eden: zavarovati tista 2 milijona mark terjatev, iz njih čim več iztržiti. Zavedali smo se, da prekiniti poslovnih odnosov ne smemo, ker bi bilo nespametno, ker je Adria za nas pomemben partner, mi zanj pa nepogrešljiv dobavitelj.

S sejo izredne skupščine Tom pa ste to nevtralizirano obliko upravljanja izgubili.

Popolno moč je po tej seji dobila Adria, dejansko trije ljudje iz Novolina, ki pogodbeno s Skladom za razvoj delajo v Adrii. Moram povedati, da sem že takrat razmišljal, ali naj vložim tožbo ali ne, ker je bila zadeva nezakonita. Vendarle pa sem upal, da pri tem ni nepoštenih namenov in da je resnično ta sanacija Adrie zadnji poizkus, s katerim bi se jo rešilo. Zato smo se aktivno vključili v reševanje Adrie tako, da smo začeli s pospešeno proizvodnjo zanj. Žal se je kmalu pokazalo, da smo bili izigrani, da se pojavlja težnja doseči sanacijo Adrie za vsako ceno. Kmalu smo ugotovili, da je ena od cen tudi žrtvovanje firme Tom in morali smo se začeti upirati...

Vendarle: kakšen je bil, če je bil, vaš prispevek k sanaciji Adrie?

Moram povedati, da smo februarja, ko se je sanacija začela izvajati, s sanacijsko ekipo preko Sklada Republike Slovenije za razvoj pristali na obročno mesečno odplačevanje naših terjatev v višini 750.000 mark, da

smo znižali cene za 10%, da smo podaljšali plačilne roke. To je bilo pravzaprav vse, kar je od nas Adria zahtevala. Istočasno pa smo se dogovorili, da bo Adria sproti plačevala novonastale obveznosti. Že mesec dni pozneje se je videlo, da je nekdo na nasprotni strani pri dogovorih držal fige pod mizo, kajti plačevanja ni bilo. V mesecu marcu nam ni preostalo drugega, kot da smo zagrozili z ustavitvijo dobave. Kot ilustracijo odnosa vodilnih ljudi iz Adrie naj navedem tale primer: Ko sem direktorju Plutu, ki je istočasno predsednik našega upravnega odbora, omenil, da neplačane obveznosti Adrie že ogrožajo poslovanje Toma, je dejal: Najemni kredit. Moj odgovor je bil ne, češ da ne rabimo kredita, ampak plačilo za opravljene storitve. Dobesedni odgovor g. Pluta je bil: Če ne boš najel kredita, te bomo pa odstaveli. Ob tem sem dokončno spoznal, da bodo v Adrii v projektu sanacije zelo grde igre.

Mislite, da uspešna sanacija Adrie ni možna?

Verjamem v sanacijo Adrie, vendar ne morem pristati na vse to, kar se dogaja predvsem na to, da se skuša sanacija izvajati na naših hrbtih oziroma z žrtvovanjem naše firme. Trdno sem se odločil, da tega ne bom dovolil. Po 20. marcu smo že začeli postopoma zmanjševati proizvodnjo in dobavo za Adrio.

Kolikšen je trenutni dolg Adrie Tomu?

Trenutno je ta znesek preko 1,5 milijona DEM znesek štirih kompletnih plač v firmi, skupaj z dajatvami, od tega pol milijona DEM zapadlih. Dejstvo pa je, da vseh poslovnih politik do vseh dobaviteljev ne glede na to, ali dobavljajo za prikoliški ali neprikoliški del proizvodnje. Oljubili smo jim redna plačila in se teh pravil, ki so v poslovnem svetu normalna, tudi držimo.

V zadevo se je vključila tudi občinska oblast, ki vašo prizadevanja (kot tudi poslovni partnerji) podpira.

Takoj na začetku aprila sem se na skupščino obrnil s pismom, s katerim sem skušal predstaviti dogodke in zopet pozval, da se kot pred letom dni vključi v reševanje družbene lastnine oziroma pri prepričevanju družbene škode, ki se je očitno začeladeti s strani ljudi iz Novega mesta. Skupščina občine je izredno hitro reagirala. Pod izredno točko je obravnavala naš primer, imenovala posebno komisijo, sestavljeno iz najvišjih predstavnikov oblasti: od predsednika skupščine preko poslanca g. Metelka, do predsednika izvršnega sveta. Tudi ta komisija se je zelo hitro sestala. Izhajali smo iz sklepov, ki jih je prinesla izredna skupščina Toma. Komisija je ugotovila, da je bil sklep o razpustitvi stare oblike upravljanja nezakonit ter imenovala upravni odbor v stari sestavi 3 + 3 + 1, s tem, da je bil ta

zadnji član družbenopolitične skupnosti imenovan na novo; to je sam predsednik skupščine občine g. Pungartnik, ki je tudi predsednik tega upravnega odbora. Ta upravni odbor ima po sprejetih spremembah statuta firme v lanskem letu o združitvi dveh organov skupščine in upravnega odbora pravico sprejemati sklepe na ravni skupščine.

Ampak vseeno imate trenutno dvojne, paralelne organe upravljanja, lahko bi rekli: legitimne in nelegitimne.

Tako je. Na ta račun imamo tudi dva direktorja. Mene, ki me nobeden legitimen organ ni odstavil in sem kot direktor tudi registriran na Temeljnem sodišču v Novem mestu. In imamo drugega direktorja, ki ga je imenoval neligitimni upravni odbor: najprej g. Bizjana, ki je odstopil, nato g. Anu Mur-novo. Tako je prišlo do čudnih dogodkov v prejšnjem in tem tednu (pogovor je potekal 30. VI. (opomba pisca), ko je ta struktura iz Novolina na SDK dosegla registracijo podpisnikov žiro računa, čeprav smo tja predložili vse dokumente, ki so govorili, da je zakoniti zastopnik Toma Janez Dulc, in da smo proti njim vložili tožbo. Za tako ravnanje SDK človek ne najde besed. Zaradi vsega tega je tudi sledil naš apel vsem najpomembnejšim državnim predstavnikom od Dmovška navzdol. Kličemo jih na pomoč, da zaščitijo očitno namero uničiti firmo, jo spravi

viti na kolena in "divje" sprivatizirati.

Imeli ste tudi nasilen poskus zasedbe vaših prostorov.

V sredo so prišli ljudje iz Novega mesta, hoteli vdreti v pisarniške prostore Toma. S sabo so pripeljali specialista ključavničarja, da bi zamenjal ključavnice. To je seveda nemogoča situacija, vendar v firmi normalno delamo.

Ste že kaj storili na področju lastninjenja?

Aktivnosti za proces lastninskega preoblikovanja vodimo izredno aktivno, vendar ne tako kot nam ponujajo kvazilastniki Adria in Sklad, ampak si želimo priboriti status, po katerem bomo lahko podjetje olastnili tako, kot da bi bilo družbeno podjetje. Zelo enostavno se da ugotoviti, da je tu 340 zaposlenih, da je preko 300 bivših zaposlenih, da je tu še toliko i toliko svojcev zaposlenih, da bodo vsi ti ljudje dobili lastninski certifikat v vrednosti približno od 100 do 400 tisoč tolarjev, v povprečju okoli 300 tisoč. Ker računamo na veliko pripadnost zaposlenih, sedanjih in bivših, in še koga tej firmi, računamo, da se firma lahko olastnini oziroma odkupi s strani delavcev s temi lastninskimi certifikati. Okoli 600 ljudi lahko zbere lastninskih certifikatov za okoli 2,5 milijona mark, to pa je več kot dovolj za to, da odkupimo tovarno in da tako postanejo lastniki zaposleni in bivši zaposleni. Na ta način se lahko takoj vzpo-

stavi lastniške razmere. Potem bo jasno, kdo predstavlja skupščino: lastniki, delničarji.

To je dejansko pot do dokončne osamosvojitve od Adrie.

Tako je. V tem primeru ne pride v poštev nič drugega kot komercialna pogodba z Adrio v razmerju "jaz tebi, ti meni".

Takoj po lastninjenju pa bo sledila druga faza, to je povečanje lastniškega kapitala z vključevanjem novih lastnikov. To pomeni dokapitalizacijo podjetja, kar pomeni, naj bi se prijavljali novi lastniki od zunaj, svobodno, popolnoma liberalno, pri čemer nja bi bila sredstva dokapitalizacije namenjena za nadaljnji razvoj tovarne. Pot do tega pa ne bo enostavna. Priboriti si moramo pravico, ki smo jo izgubili skozi zgodovinski razvoj podjetja, pravico, da se lastninsko preoblikujemo tako, kot to določa Zakon o lastninskem preoblikovanju za družbena podjetja.

Izboriti si moramo ali status družbenega podjetja ali pa pridobiti sklep Sklada Republike Slovenije za razvoj, da se tako lahko preoblikujemo. Dokler pa tega ni, se lahko preoblikujemo tako, kot bosta določila Sklad in Adria Caravan, ki nam ponuja odkup. Toda človek se ne more sprijazniti s tem, da je Adria dobila firmo brezplačno, mi pa bi sedaj kupovali sadove lastnega dela.

Pogovarjal se je
Ivan Gregorčič

Kam pa, kam pa Rdeča Kapica?

Med otroke, bi odgovorili pevci mirenske osnovne šole, ki so se takole predstavili svojim vrstnikom z glasbeno pravljico Darijana Božiča RDEČA KAPICA. Na šestih ponovitvah, dve sta bili v Mokronogu, je pravljico videlo že blizu 1.000 otrok. Predstavi načrtujejo vsaj dveletno potepanje. Vloženega je bilo preveč truda in časa, da bi se stvar končala pri, recimo, desetih ponovitvah, pravi Duška Peček, ki je pravljico spravila v življenje po glasbeni in organizacijski plati. Na vaje smo hodili tudi ob sobotah dopoldne in hvala staršem, ker so to z razumevanjem podprli. Rdečo kapico poje Katja Koprivec, volka Katja Kramer, lovca Eva Trdina in babico Juca Čosić. Vlogo učiteljice za klavirjem igra Duška Peček, medtem ko je režijsko vodstvo v rokah Staneta Pečka.

Ljubezen je poledenela cesta, s katere te lahko zanese.

Zoran Remic 7. r., OŠ Mirna

Pesem, pirhi in mi

Ideja je bila preprosta: pripraviti prijazen kulturni večer, na katerem naj bi se organizirane skupine (ženski in moški pevski zbor iz Mokronoga ter pevci z Mirne) in posamezniki (Barica Kraljevski, Duška in Stane Peček) predvsem potrudili kot animatorji in usmerjevalci dogodkov.

Dvom v odzivnost krajanov mokronoške krajevne skupnosti se je izkazal za bav-bava že pri postavljanju razstave pirhov. V pomladno dekorirani dvorani (Olga Janežič z učenci OŠ Mokronog) ni bilo dolgočas v nobenem pogledu. Predstava se je začela že s postavljanjem razstave, za katero so pripravile izdelke: Nada Oven, Zvonka Lindič, Nika Udovč, Anica Ivančič, Mici Koračin (prva nagrada), Erika Slak, Marija Kuhar (tretja nagrada), Gregor

Tramte, Fani Plantarič, Irena in Slavka Savšek, Tanja Dvornik, Tinca Kocjan, Rotka Peterle, Dunja Lesjak, Marko Koščak, Mihaela in Darja Hočevar, Darinka Jorman in otroci iz mokronoškega otroškega vrta (druga nagrada).

Domiselno, pisano, ljudsko.

Zato je bila s simpatijo sprejeta pozornost organizatorjev, ki so pripravili praktične nagrade prav za vse. Nagrade so prispevala mokronoška podjetja in obrtniki: Iskra Elektroliti, mesnica Cvetan, trgovine Paradiž, Mercator, Doljenka (vse tri prodajalne), Kmetijska zadruga, Italila Shoes Studio, kamnosek Otmar, Pneuma center Kos, avtoličar Riosa, frizerka Marjana, Induplati, Ljubljanska banka, lekarna, mesnica Emona in cvetličarna Agra-

ria.

In kaj se je še dogajalo na tem večeru?

Kdor je želel, se je lahko pomeril v sekanju pirhov, za večino je bila novost, da je besedilo za ponarodelo pesem Kazen prispeval Rudolf Maister, ali npr., da so pirhi na Slovenskem omenjeni že pred 600 leti v listini nekdanjega samostana dominikank v radljah, itd. Veliko veselja je zanetilo tudi skupno prepevanje znanih in manj znanih ljudskih pesmic. Nekdo (moški, seveda!) je ob tem presenečeno ugotovil, da se da tudi brez žlahtne kaplice sporščeno prepevati in da bi kazalo podobne večere vpeljati kar kot stalno obliko.

Povejmo še, da so večer organizirale pevke ženskega pevškega zbora "Emil Adamič" iz Mokronoga.

S. P.

Grozi mladim utapljanje v svet omame?

(nadaljevanje s 1. strani)

Novi časi in razmere prinašajo v našo deželo marsikaj dobrega, v naše življenje pa vsiljujejo tudi nove probleme. Tak problem so tudi bolezni odvisnosti, ki se vse pre pogosto pojavljajo tudi v našem okolju. Mladi se z njimi srečajo že zelo zgodaj.

Lani jeseni sem učence osmih razredov vseh šol občine Trebnje prosila za sodelovanje v anketi. Želela sem izvedeti, kaj mislijo o drogah, o razširjenosti uživanja ilegalnih drog med mladimi v našem okolju, o alkoholizmu, o kajenju. Vedeti je treba, da je droga vsaka stvar, ki povzroča zasvojenost: ne le mamila, drogi sta tudi alkohol in nikotin. V anketi so sodelovali vsi učenci osmih razredov osnovnih šol v trebanjski občini. In kako so odgovarjali anketiranci?

Na vprašanje: ali kadiš?, je 60% anketiranih odgovorilo, da nikoli, 33% da so že poizkusili kaditi, redno vsak dan pa kadi 2% učencev (na OŠ Trebnje 3%). Prvič so poizkusili kaditi, ko so bili stari povprečno deset let. V polovici družin, iz katerih izhajajo naši osmošolci, vsaj nekdo kadi.

Sledil je sklop vprašanj o illegalnih drogah.

98,2% anketiranih pravi, da še nikoli niso poizkusili ilegalne droge. Tisti, ki so na to vprašanje odgovorili pritrdilno, so se prvič srečali z njo na koncertu ali na zabavi.

8,3% osmošolcev trebanjske občine je že bilo v situaciji, ko jim je nekdo ponudil drogo. Na

vprašanje, ali sedaj uživajo drogo, pa so vsi odgovorili, da ne.

13,8% učencev meni, da nekaj njihovih sošolcev uživa ilegalno drogo, 72,5% anketiranih ne pozna nikogar, ki bi jo redno ali občasno užival, 12,6% pa meni, da to ni problem v našem okolju.

Na vprašanja so učenci posameznih šol odgovarjali podobno, le pri sklopu vprašanj o illegalnih drogah je drugačno razmerje odgovorov v anketah z osnovne šole Trebnje. In kaj lahko razberemo iz teh odgovorov?

Zgledi odraslih: staršev, vzgojiteljev, učiteljev, zdravstvenih delavcev, starejših bratov in sester, mladih ne odvrčajo od kajenja. Prej nasprotno!

Starši s cigaretnim dimom zastupljajo zrak svojih domov in se dostikrat niso pripravili odpo- vedati kajenju tudi če imajo bolnega otroka ali celo astmatika. Ko vstopiš v zbornice na naših šolah, imaš občutek, da si prišel v kadi- nico. Naj omenim svetlo izjemo. Na osnovni šoli Šentupert nihče od učiteljev ne kadi. Upam, da se bodo zamislili tudi učitelji drugih šol. Vzgajajo predvsem s svojim vzgledom, ne z besedami.

Mladi v našem okolju se že zelo zgodaj in največkrat doma srečajo z alkoholom. Starši se ne zavedajo nevarnih posledic poizkušanja alkohola v naj- nežnejšem otroškem obdobju. Tudi javno mnenje je tako sprevrženo, da mlad človek težko ugotovi, kaj je normalno uživanje alkohola.

Tudi bolezni odvisnosti, ki jih prinaša uživanje mamil in ki se

začno z nedolžnim poizkušanjem, prihajajo v naše okolje. Bo- jim se, da je represija in informi- ranje o škodljivosti in posledicah uživanja drog premalo.

Družba mora učinkoviteje onemogočiti prekupevanje z mamili in grozljivo navačanje novih odjemalcev z vsiljevan- jem in prikritim zastupljanjem že majhnih otrok, kar se je že dogajalo v nekaterih večjih mestih v Sloveniji, kot smo la- ho brali v časopisih.

Vsi, ki nam ni vseeno, da mla- dim grozi utapljanje v svet oma- me, se moramo potruditi, da bi mladi našli smisel svojega življenja in srečo, da bi dovolj zgodaj in prav oblikovali svojo lestvico vrednot, da bi znali ce- niti življenje - svoje in tuje, pa tudi zdravje, za katerega smo od- govorni predvsem sami.

dr. Darinka Strmole

Mamica, očka, pridita se z menoj igrati!

To željo slišimo od svojih otrok vsakodnevno. "Pridi, ma- mica, poglej, kaj sem naredila!" To je prošnja, to je želja. Kaj pa mi starši? Ali imamo sploh še čas prisluhniti svojemu otroku? Ali se kdaj zamislimo, da bi nam naš otrok hotel pokazati, kaj dela v vrtcu, katera je njegova najljubša igračka...? Kako radi se pri- tožujemo, kako hudo je biti starš v tem času, vendar pa se nič ne potrudimo, da bi to spremenili. S prijateljico ob kavici tamamo, kako nam je hudo tudi po cel popoldan, da pa bi si vzeli čas in se igrali s svojim otrokom! "Kaj, saj nimam časa!" se ponavljajo izgovori. Zakaj si sami sebi za- piramo oči? Priznajmo, da se s svojim otrokom ne znamo igrati. Vsako jutro peljemo otroka v vrtec, se v naglici poslovimo in oddrvimo na delovna mesta, po svojih opravkih. Niti ne opazi- mo, da bi nam otrok hotel poka- zati rožico, ki nam jo je naredil, da visi na steni vabilo, kjer piše: "Mamica, oči, pridita v mojo igralnico, kjer bova preživela prijetno popoldne. Tako vabilo je bilo napisano na veliki rožici pri vsakem vhodu in izhodu iz jasličnega dela vrtca v Trebnjem. Vesela sem se s svojim otrokom odpeljala na popoldansko srečanje s hčerkino vzgojiteljico in prijateljico iz skupine. Že ko sem prišla pred zgradbo, sem name- sto prerivanja in nevšečnega par- kiranja z avtomobilom doživela popoln mir. Nikjer nobenega av- tomobila, nikjer nobenega otro- ka. "Kaj je to?" sem se spraševa- la. Pogumno sem vstopila v zgradbo vrtca. Tudi tu nobenega prerivanja, popolna tišina, le v oddaljenosti se je slišala tiha otroška glasba. Vstopila sem v igralnico. Pred seboj sem zagle- dala razočarano vzgojiteljico, ki je komaj čakala svoje otroke, da jim pokaže, kaj jim je pripravila. Nisem vedela, kako naj jo ogo- vorim. Zamislila sem se, kako komaj čakam, da pokažem svo- jemu otroku novo igračo, novo bluzico, novo kapo. Ravno tako pa tudi vzgojiteljica v vrtcu rada otrokom zapoje novo pesmico, pove novo pravljico, pokaže no- vo igračo. Saj so one vendar dru- ge mame našim malčkom. Ko sem se prebudila iz zasanjanosti, sem ugotovila, da se moja hči že

lepo igra, da pa v drugih skupi- nah udeležba ni nič boljša. Od štirih skupin smo bili le štirje starši s svojimi otroki. Sramota za nas, starše. Vzgojiteljice so predlagale, da se združimo v eno skupino in prav prijetno smo se zabavali. Pekli smo piškote, gne- tili testo, šivali žogice, risali, se- stavliali lego kocke, barvali co- pate muce Copatarice... Ko sva s hčerko odhajali domov, sem si rekla: "Pa kaj, midve sva se imeli lepo, drugi pa naj kar sedijo v svojih stanovanjih in razmišlja- jo, kako bi prišli do denarja, da bi svoje otroke lahko peljali v Avstrijo v Diznejevo deželo. Za- to, da bodo sosedje in prijatelji vedeli; kaj pa bo imel otrok od tega potovanja, pa ni važno. Ka- ko radi kritiziramo, da nimamo v Trebnjem otrok kam peljati, da nihče nič ne organizira. Dragi starši, saj ne rabite in nočete te- ga. Torej, ne tarnajte. Bodite za- dovoljni, da vas puste na miru, vašega otroka bo pa že družba in ulica vzgojila po svoje. Samo, da se ne boste čez nekaj let čudili, če lastnega otroka ne boste več poznali!

D. K.

Častna izjava voznika

Na podpisnem mestu pri Sekretariatu za notranje zadeve Občine Trebnje so v času akcije podpisali častno izjavo voznika:

Zdenka Pintar, Darinka Mlakar, Vida Barle, Franc Polanko, Nace Bukovec, Janez Starič, Ivan Mezgec, Viktor Germovšek, Ignacij Gabrijel, Jožef Ribič, Rafael Pavlin, Ignacij Dežman, Jože Travnik, Rudolf Kuhar, Franc Novak, Jože Trlep, Alojz Gracel, Andreja Osolnik, Ana Nahtigal, Anton Fortuna, Zdenka Krese, Anka Ostanek, Jože Korbar, Boris Slak, Igor Rojc, Rudi Zupančič, Roman Šiško, Rudi Germovšek, Marjan Torkar, Bojan Ajdišek, Franc Žalec, Janez Šelehar, Jože Veble, Jože Hribar, Božidar Groznik, Jože Možina, Suzana Ozimek, Darko Štamcar, Alojz Šalehar, Janko Lenič, Marija Starič, Alfonz Tratar, Ludvik Janežič, Zvone Kralj, Boštjan Zajc, Pavel Jarc, Stanislava Verbič, Janez Kos, Janez Pevec, Ivan Rejc.

Dopisujte

V

GLASILO OBČANOV

Policijska postaja Trebnje poroča

8. 4. 93 je v nočnem času nezna- ni storilec v Češnjevku s traktorske priklovice vzel ročno škropilnico. Lastnika škropilnice je oškodoval za 10.000 SIT.

V mesecu marcu si je v Martinji vasi neznanec prilastil elektromoto- r, ki je bil shranjen na gospodarskem poslopju.

Lastnika je neznan storilec oškodoval za 8.000 SIT.

15. 4. 93 smo bili obveščeni, da je neznan storilec vlomil v leseno lopo v Zabukovju in si prilastil starejšo mizo iz smrekovega lesa. Lastnika je oškodoval za 5.000 SIT.

15. 4. 93 so v podjetju Iskra Mo- kronog ugotovili, da pogrešajo okoli 500 kom. integrirnih vezij iz treh strojev. Z zbiranjem obvestil so bili utemeljeno osumljeni storil- ci prijeti, predmeti pa vrnjeni v podjetje.

20. 4. 93 je bila izvršena tatvina starejšega kolesa z motorjem pri Stranjah, ki ga je pustil lastnik ob poljski poti. S tem dejanjem ga je neznan storilec oškodoval za cca 10.000 SIT.

Dne 28. 4. 93 je neznan storilec vlomil v vikend na Goljku. Na- stala je materialna škoda na oknu, iz vikenda pa ni odnesel ničesar.

21. 4. 93 je v popoldanskem času prišlo do požara v stanovanjski hiši v Pristavici pri Velikem Ga- bru, ko je občanka zakurila cen- tralno peč. Ker ni gorela je kurišče polila z bencinom. Prišlo je do iz- bruha ognja. Ogenj je zajel občan- ko in tudi njenega očeta, ki ji je skušal pomagati. Oba sta dobila opekline, nastala pa je tudi mate- rialna škoda.

3. 4. 93 v popoldanskem času se je na Dolu pri Trebnjem zgodila prometna nezgoda zaradi nepri- merne hitrosti voznika osebnega avtomobila, ki je vozil po mokrem vozišču. Telesnih poškodb ni bilo, nastala je le materialna škoda.

12. 4. 93 je prišlo do prometne nezgode dveh avtomobilov v križišču pri trgovini Dolenjka v Trebnjem. Vzrok nezgode je bil neupoštevanje prednosti. Nastala je materialna škoda.

Janez Kukec

CVET d.o.o.

Mokronog, Stari trg 23, tel 068/49-270
Direktor Anton Cvetan
zaposlenih 6 delavcev

V drugi polovici sedemdesetih let so se kolesa avto- prevoznika Antona Cvetana zavrtela na samostojno podjetniško pot. Bil je to čas, ko so se gradile ceste, komunalni, stanovanjski in drugi objekti. Rekli bi lah- ko, da so razmere kar same narekivale podjetju razvoj, kajti avtoprevozu se je kmalu pridružila še gradbena mehanizacija.

Žal ni šlo dolgo v tej smeri.

Za gradbince so prišli sušni časi. Naročila so bila vedno bolj redka, usluge so se začele oddaljevati od ekonomskih računov. Skratka, situacija je terjala novih odločitev.

Najprej sta se avtoprevoznništvo in gradbena mehani- zacija skrčila na razumno zmogljivost, hkrati pa so bili z odkupom domačije v Mokronogu (1990) postavljeni temelji za novo dejavnost. 1991. leta je začela obrato- vati mesnica, 1992. se je zavrtel obrat za predelavo mesa in pred dnevi še gostinski lokal.

Trenutno poleg domačih klobas, salam in henovk izdelujejo tudi jetrno pasteto, tlačenko, mesni sir in prekajeno meso.

Podjetni Anton Cvetan razmišlja tudi o klavnici za domače potrebe, kar bi pomenilo, da bi postala ponudba mesa in mesnih izdelkov še boljša in raznovrstnejša, obenem pa bi še trije občani dobili delo.

Avtomobilska cesta Ljubljana - Novo mesto kljub zmanjšanemu pro- metu še vedno preži na voznike s svojimi nevarnostmi, posebej ob slabem vremenu.

40 - letnica krvodajalstva

Občinska organizacija RKS Trebnje je občane o pomenu krvodajalstva in darovanja člo- veških organov po smrti sez- nanjala večkrat. Informacije so bile posredovane v pisnih obli- kah, v delovnih in izobraževal- nih sredinah in na raznih srečanjih krvodajalcev ob po- deljevanju priznanj. Vendar se zdi letošnje leto še posebno po- mebno, da mu posvetimo na tem področju delovanja RK več prostora. Vemo, zakaj!

Letos praznujemo 40-letnico prostovoljnega krvodajalstva. Leta 1953 je zdravstvo prejelo prvo stekleničko podarjene krvi. Rezultat tega dejanja je bil, da se je dajanje krvi takoj zatem množično razširilo med Slovenci in da smo bili skoraj 40 let pri samem vrhu po ko- ličini podarjene krvi.

Letošnje leto bi zato želeli

obeležiti na poseben način. Proslavljanje, ki ga predvideva- mo za jesenski čas, pa ne seže zgolj do podeljevanja priznanj krvodajalcem, temveč želimo dridobiti čim več novih daro- valcev. Predvsem bi želeli, da bi vodilni razumeli to, člove- koljubno poslanstvo. Prav za- radi izračuna izgubljenih tolar-jev v delovni sredini na dan krvodajalske akcije upada množičnost. Letos še posebej opozarjamo, da moramo raz- mišljati o prihodnosti. Delovni proces bo namreč normalen in nadpovprečen ob zdravih in zadovoljnih delavcih.

Ob spremenjenih pogojih zdravstvene politike ni zane- marljivo dejstvo, da je vsak prostovoljen krvodajalec brez- plačno zdravstveno pregledan. Tako pridemo do dvojnega re- zultata: krvodajalec ve, da je

zdrav, s svojo krvjo pa pomaga bolnemu:

V sedanjih ekonomskih po- gojih je tudi med krvodajalci vse manj ZDRAVIH.

Zato naj velja geslo: BODI- MO SOLIDARNI DO DRU- GIH IN DO SEBE.

Letošnja krvodajalska akcija je v občini potekala od 12. do 14. maja. Udeležilo se jo je 533 krvodajalcev. Vsem najlepša hvala v imenu naše organizaci- je in prejemnikov krvi. Ob 4. juniju - dnevu krvodajalcev pa iskreno čestitke! Topla zahvala velja krvodajalcem in organi- zacijam, ki iz leta v leto sode- lujejo pri izvedbi akcije. Še po- sebnost se zahvaljujemo vodstvu Zdravstvenega doma Trebnje, Osnovne šole Mirna, Krajevni skupnosti Mokronog in CIKU Trebnje.

OO RK TREBNJE

Možnosti ponovne oživitve sadjarstva v občini

V sadjarskem tisku iz začetka tega stoletja zasledimo marsikaj zanimivega in poučnega. Od leta 1913 do 1922 je izhajal Slovenski sadjar, tega pa je nasledil Sadjar in vrtnar, ki je izhajal vse do druge vojne. Oba ta lista sta prinašala znanje s področja sadjarstva. Sadjar in vrtnar je redno poročal o delu podružnic Slovenskega sadjarskega društva. Teh je bilo v letu 1929 v Sloveniji preko 140. Na območju današnje občine Trebnje so obstajale tri: Mokronog s 48 člani, podružnica Selašumberk - štela je 33 članov - in podružnica Velika Loka s 16 člani.

V navedenih listih zasledimo podatke, da je imela Slovenija v tem času 40.000 hektarjev rodni sadovnjakov in da so se naša jabolka takrat na veliko izvažala. To je bila vsekakor zasluga dobre dela in dobre organiziranosti sadjarjev.

Stanje je danes drugačno. V Sloveniji je le 4500 ha intenzivnih sadovnjakov, sadje pa v veliki meri uvažamo. Ne moremo se pohvaliti, da kjerkoli v Evropi poznajo slovenska jabolka.

In kakšno je stanje v naši občini? Po katastru je v občini Trebnje okoli 400 ha sadovnjakov, ki pa vse obdobje po drugi svetovni vojni niso bili oskrbovani. Šele ob izvajanju Projekta FAO se

je začelo razmišljati o ponovnem oživiljanju sadjarstva. Tako sta bila v letu 1989 zasajena prva dva intenzivna nasada jablan. Tem začetkom so v naslednjih letih sledili nekateri kmetje, ki so zasadili večje število sadovnjakov v velikosti od nekaj 10 arov pa do enega hektarja. Tako imamo danes v občini 4,5 ha sodobnih intenzivnih nasadov jablan. Ta površina je glede na površine sadovnjakov v sosednjih občinah (Posavje, novomeško območje) skromna. Nikakor ne moremo primerjati s Posavjem, kjer so v zadnjih treh letih obnovili blizu 1000 ha sadovnjakov. Je pa Posavje lahko za nas lep vzgled. Plasma našega sadja ob zmerni uvozni politiki nikakor ne more biti vprašljiv, saj v Sloveniji pridelamo 20% manj sadja, kot ga potrošimo. Razen tega Slovenci pojemo dva do trikrat manj sadja na prebivalca kot razvite dežele.

Ne smemo tudi zanemariti obnove sadovnjakov starih sort, sajenih na sejancih. Tovrstna obnova je v največji meri priporočljiva za bolj kamnite terene suhokranjskega dela občine ter za nekatera višje ležeča in strma območja. Osnova se v skromni meri tu že izvaja.

Janko Širec

Ekološko pravilna raba gnojevke

Pri uporabi gnojevke bo v bodoče - podobno kot pri drugih agrotehničnih ukrepih (raba mineralnih gnojil in sredstev za varstvo rastlin) - potrebno iskati ekološko optimalnejše rešitve. Edino na ta način bo mogoče ohranjati naravno okolje in s tem tudi rodovitnost tal.

Gnojevka je posebna oblika organskega gnojila iz živalskih izločkov. Je mešanica trdih in tekočih sestavin, za manjšim ali večjim dodatkom vode.

Gnojevka lahko postane hitro ekološko problematična. To se dogaja v naslednjih primerih:

- neustrezno skladiščenje gnojevke - bazeni spuščajo v podtalnico,
- nestrokovna raba gnojevke pri gnojenju njivskih površin (neustrezen čas in prevelike količine),
- smrad, ki ga povzroča izhlapevanje amoniaka pri polivanju gnojevke po površini,
- odplakovanje gnojevke s kmetijskih zemljišč direktno oz. indirektno po drenih v odprte vodotoke

GNOJNA JAMA

Dovolj velika gnojna jama je prvi pogoj za to, da lahko gnojevko uporabimo ob optimalnem času. Gnojna jama naj bi imela kapaciteto za vsaj pol leta. Pri planiranju je treba upoštevati, koliko vode bo priteklo v jama.

Vrednost hranil v gnojevki:

Vrednost hranljivih snovi v gnojevki zelo varira. Pleg živalske vrste vpliva na to količino vode, ki doteka v jama.

Pri nas vsebuje nerazredčena in homogenizirana gnojevka pri pretežno voluminozni krmi povprečno 4 - 5,5 kg dušika (N), 1,5 - 2 kg fosforja (P) in 6 - 7 kg kalija (K) v m³.

Izkoriščanje hranil iz gnojevke:

P in K iz gnojevke se izkoriščata enako kot iz mineralnih gnojil in jih je treba pri izračunavanju v celoti upoštevati.

Mnogo težje je določiti izkoristek N, ker je podvržen večjim ali manjšim izgubam (izhlapevanje, izpiranje). Pri izkoristku N moramo upoštevati vse možne izgube, ki pa naj bi jih zmanjšali na minimum. Uspešnost izkoriščanja N stopnjuje gospodar-

nost in tudi ekološko varnost rabe gnojevke. Višji izkoristek N kot hranila pomeni manjšo nevarnost za izpiranje nitratov v podtalnico in izhlapevanje amoniaka.

Izgube N iz gnojevke so odvisne od:

- časa uporabe gnojevke,
- načina uporabe in vrste tal, ki jih gnojimo,
- vremenskih razmer v času uporabe gnojevke.

N je tembolj izkoriščen, čim krajši je čas od trošenja gnojevke do njene izrabe prek korenin.

Tako moramo uporabiti gnojevko tik pred začetkom in v času vegetacije. Praktično to pomeni, da najučinkovitejše uporabimo gnojevko pred setvijo posameznih poljščin, ali za dognojevanje takoj po žetvi.

Če gnojevko redčimo so izgube manjše; če gnojimo travinje oz. če gnojevke ne zadelamo, jo moramo redčiti.

Če želimo zmanjšati izgube

amoniaka pri uporabi gnojevke na minimum, moramo paziti, da jo polijemo toliko, kolikor jo še isti dan zaorjemo ali zabranamo.

Glede vremenskih razmer:

Ugodno deluje manjša količina dežja takoj po uporabi, ker se tako doseže razredčitveni efekt. Zelo negativno deluje močan naliiv po uporabi, večje izpiranje in s tem onesnaževanje podtalnice.

Določanje odmerkov gnojevke:

Za okolje primerna uporaba gnojevke pomeni:

- enakomerno nanašanje gnojevke na vse površine gospodarstva,
- primerno število živine glede na razpoložljive površine,
- nanesti čim več gnojevke tik pred vegetacijsko sezono, da se takoj izrabi,
- po možnosti gnojevko čim prej zadelati v zemljo.

Ludvik Jerman

Povprečna količina gnojevke različnih živali

Vrsta živali	Količina gnojevke na žival	
	1 mesec	6 mesecev
mlečna krava	2,3 m ³	13,6 m ³
goveji pitanci (350 kg)	0,9 m ³	5,5 m ³
prašič (60 kg)	0,2 m ³	1,1 m ³

Čas in količine nanašanja gnojevke

poljščina	največja uporab. količina m ³ /let.	julij, avgust,	oktober, novemb.	december, januar	februar, marec, april	maj, junij
koruza	60 - 80	30 - 40	30	-	30 - 40	20 - 30
krmna pesa	60 - 80	30 - 40	30	-	30 - 40	
krompir	40	30 - 40	30	-		
pšenica	40 - 60	20 - 30	20 - 30	-	20 - 25	
TDM	30 - 40	15 - 20		-	15 - 20	15 - 20

Uspešni na tekmovanju iz materinščine

Na regijskem tekmovanju za Cankarjevo priznanje v znanju iz materinščine so se učenci z naših šol v konkurenci 70-tih tekmovalcev z Dolenjske, Bele krajine in Posavja zelo dobro odrezali.

Tako je KATJA JARM, učenka OŠ Trebnje, delila 2. in 3. mesto (in se tako uvrstila na republiško tekmovanje, kamor grejo le prvi trije iz vsake regije), samo pol točke za njo pa je zaostala učenka OŠ Mima ZDENKA

ŠKUFA, ki je zasedla 4. mesto. 5. mesto je osvojila TATJANA KOTAR z OŠ Veliki Gaber, 6. do 7. pa DARKO ČOŠIČ z OŠ Mirna. Potrebno število točk za srebrno priznanje so zbrali še: ANDREJ NOVAK z OŠ Mirna, NINA PEJOVIČ in JASNA JURGLIČ z OŠ Mokronog, BRANKA PIRC, PETRA ZALOŽNIK, ANDREJA PODPADEC in MATEJA POVH z OŠ Trebnje ter JOŽE

LAVŠ z OŠ Veliki Gaber.

Učenci na tekmovanju po kažejo splošno znanje iz materinščine, nadgrajeno z znanjem, ki ga naberejo s študijem na posebej za to razpisano temo; letos je to bilo slovensko ljudsko pripovedništvo.

KATJA JARM je bila uspešna tudi na republiškem tekmovanju in s tretjim mestom osvojila zlato Cankarjevo priznanje.

Odločilne tekme za nogometaše Dane

Obiskali smo predsednika Nogometnega kluba Dana Mirna Boška Vujasina in gospodarja kluba

Darka Krištofa.

Nogometni klub je pričel delovati leta 1967 in je najstarejši aktivni športni klub v občini Trebnje. letos tekmuje v 2. ligi Medobčinske nogometne zveze Ljubljana. Šteje 105 članov: 28 igralcev članske ekipe, 38 pionirjev, 29 pa je vodstvenih in podpornih članov kluba.

Do leta 1990 je vodstvu kluba še uspelo zagotoviti potrebna finančna sredstva. Po tem letu pa so nastopile težave, saj klub ni zmožni kriti stroškov tekmovanja treh ekip, zato je leta 1991 prenehala nastopati ekipa kadetov in od tedaj nastopata v ligi le še starejših pionirjev in članov. Kljub finančnim težavam, ki so ga spremljale, pa je klub ostal ves čas aktiven.

Pred začetkom letošnjega spomladanskega dela prvenstva je bila letna skupščina kluba. Izvolila je novo vodstvo. Predsednik je postal Boško Vujasin, podpredsednik Niko Borštnar, sekretar Majda Krojs, tehnični vodja Milan Turk ml., menežer Jože Kolenc, gospodar Darko Krištof, predstavnik igralcev pa Štefan Pepelnak. Izvolili so tudi dve komisiji, nadzorno in disciplinsko.

V jesenskem delu letošnje tekmovalne sezone je članska ekipa zasedla med 11 ekipami v ligi 5. mesto, pionirska ekipa pa

med enotnim številom ekip 7. mesto. Kaže, da bodo v spomladanskem delu tekmovalni uspehi obeh ekip še večji, kar pa je tudi razumljivo, saj so igralcem zagotovljeni boljši vadbeni pogoji in bolj strokovno delo. Klub se je okrepil s trenerjem Janezom Vodenškom iz Ivančne Gorice, članska ekipa pa tudi s šestimi igralci, ki so prišli iz novega mesta, Ivančne Gorice in Mirne Peči.

V zadnjih štirih tekmah je ekipa od osmih možnih točk dosegla šest, zmagala je z NK Krim, NK Induplati in NK Dren, izgubila je le proti NK Dragomer v gosteh, s skupno gol razliko 13 : 2 v svojo korist. Z ustreznim strokovnim delom in s primerno disciplino igralcev je realno pričakovati napredovanje

članske ekipe v 1. ligo. V kolikor ji to uspe, bo moral klub izpolniti še nekatere pogoje ligaškega tekmovanja, predvsem na novo formirati kadetsko ali mladinsko ekipo ter odpraviti nekatere tehnične pomanjkljivosti igrišča.

Eden bistvenih pogojev, ne samo za Nogometni klub Dana Mirna, ampak za tekmovalni šport v občini Trebnje v celoti, so seveda zadostna finančna sredstva, ki pa jih ta hip ne zagotavljajo niti država niti sponzorji niti donatorji. Vendar pa ne bi bilo prav, če ne bi omenili sponzorja, ki je klubu v zadnjem času pomagal z izdatnimi sredstvi, med drugim tudi za izobraževanje igralcev in trenerjev na temo Kako se izogniti poškodbam; to je Tilia Novo mesto. mk

Rezultati občinskega tekmovanja iz matematike:

6. razred: 1. URŠKA RATAJC (OŠ Trebnje)
2. GREGOR PONIKVAR (OŠ Trebnje)
3. UROŠ HOSTNIK (OŠ Trebnje)
7. razred: 1. DARKO JURGLIČ (OŠ Šentrupert)
2. - 3. PETRA KIDERIČ (OŠ Mima)
- BRIGITA RAKAR (OŠ Trebnje)
8. razred: 1. MIHA NAHTIGAL (OŠ Trebnje)
2. JAKA GOLE (OŠ Trebnje)
3. KLEMEN ZAKŠEK (OŠ Trebnje)

Prvi trije iz kategorije sedmih in osmih razredov gredo na republiško tekmovanje.

Na tekmovanju iz nemškega jezika so se na prva mesta, ki vodijo na republiško tekmovanje, uvrstili:

1. - 2. ZDENKA ŠKUFA (OŠ Mima)
- DARKO ČOŠIČ (OŠ Mima)
3. TATJANA KOTAR (OŠ Veliki Gaber)

V znanju iz angleškega jezika pa so bili najboljši učenci OŠ Trebnje:

1. VALERIJA ŠKET
2. LEA ZUPANČIČ
3. mesto pa so si razdelili MIHA NAHTIGAL, MAKŠ PAJEK in ANDREJA PODPADEC.

Utrinek iz otroštva

Naljepše drevo v hosti je bila zame bukev s svetlikajočimi rdečkastimi listi, z gladkim lubjem. Svojevrsno, lepo raščeno drevo, z bogato krošnjo. Okoli njega je bilo spleteno več zgodb. Z babico sva se pogosto ustavljali pod tem drevesom. Vedno se je zamislila. Dolgo je stiskala ustnice; v velikem žepu predpasnika je premikala kroglice rožnega venca.

"Babica, za koga moliš?"

"Za deklico. Baje je zakopana pod bukvijo."

"Zakopana? Deklica?" Zame je bilo to nekaj nenavadnega, skoraj nemogočega.

"Tako pravijo."

Globoko je vzdihnila, potlej pa začela z zgodbo iz tistih dni, ko je bila vojna. Nič ni omenila, katera vojna. Pa saj ni nič čudnega, na svetu jih je bilo že tako preveč. Pod bukvijo je umrla pastirica s svojimi ovčami. Prerešale so jo sovražnikove kroglice. V dolini je bilo vojakov kot listja in trave. Nikogar pa ni bilo, ki bi ji izkopal grobek na pokopališču. Pokopali so jo kar v hostni zemlji med korenine bukvje. Listi so se pobarvali še lepše, posrkali so otroško kri... Otroška kri, ta žlahtna tekočina, sok življenja. V tišini mesečne noči in v pomladnih jutrih drhtita okoli bukvje nežna pesem in šepetanje. Hosta se pogovarja z deklico. Iz srca, ki je moralo prezgodaj umreti, vre pesem, pesem o soncu, o rožah, o pticah, o mladem hrepenenju, o vsem bogastvu otroškega srca...

Zatopila sem se v njeno pripoved.

"Zamiži! Misli na deklico! Tako zgodaj te morala s sveta. Zaslišala boš njeno pesem."

Mižala sem, stiskala veke, da so me zbolele oči. Zaslišala sem šepet vetra, sušenje listja,

potlej pa... nekje daleč droben glasek, kot bi drhte strune. Tako se mi je vsaj zdelo. Od presenečenja sem bila vsa trda.

"Zakaj? Zakaj poje? sem silila vanjo v strahu, da mi ne bi pobegnilo tisto droben zvenenje."

"Veš, to je tako. Človeku ni dobro biti sam. Tudi v naravi najde prijateljstvo. Dekličino srce ni moglo umreti, preveč je bilo v njem bogastva, hrepenenja."

Ujeta sem bila v novo skrivnost. Babica pa je že povzela besedo: "Samota je prava mora. Še od spanja te odtegne. Spanje pa okrepi zdravo misel, tesnobo pa spremeni v upanje."

"Pa zakaj je morala umreti?" sem vrtala vanjo.

"Veš, to je tako; so časi, ko se v ljudeh prebudi zver, krvoločna in podivjana. To niso potlej več ljudje, volkovi so, svet pahnejo v vojno."

"Ali je deklica čisto sama?" me je zaskrbelo.

"Ne! Seveda ne! Narava je z njo. Veter in ptice, sonce in luna, dežek in meglice... Prijateljeli so. Zato tudi tako prijetno šepetanje ob pomladnih jutrih."

"Pa se razumejo?" sem začudeno vpraševala.

"Prijatelji se vedno razumejo. Še nekaj ti povem: vsako jutro ti pade v srce nova kaplja, ki še bolj poglobi povezanost z naravo. Spravi v srce veliko takih kapelj in kapljic, samote bo manj. V naravi pa boš našla veliko prijateljstva."

Vseh njenih besed takrat nisem razumela. Danes pa vem... Prav je imela. Noč res kleše po človeku žalostne utrinke, jutro pa pomeni upanje, svetlo in trdno, ki nam pomaga živeti...

Anica Zidar

Badminton se je na Mirni »prijel«

Skoraj pri vseh narodih srečamo različne oblike igranja badmintona. Sodobni badminton izvira s konca preteklega stoletja, ko so angleški častniki iz Indije prinesli igro - imenovali so jo poona - v Anglijo.

Leta 1872 jo je beuforski vojvoda na svojem posestvu v Badmintonu prvič igral preko mreže. Od tu ima igra svoje ime.

V Sloveniji se je badmin-

ton razvil po letu 1950.

Na pobudo Marka Kapusa, strokovnega delavca Športne zveze Trebnje, se je badminton vnesel v obliki animacijskega programa na naše šole pred dobrima dvema letoma. Največ želje po badmintonu se je pokazalo na mirenski šoli. Od tu se je igra razširila po Mimi. V občini igrajo badminton še na Osnovni šoli Mokronog.

5. maja bo minilo leto dni

od ustanovitve badmintonskega kluba TOM Mima. V tem obdobju se je zgodilo toliko novega, da je dejavnost kluba presegla vse cilje, ki so si jih zastavili člani kluba na ustanovnem občnem zboru.

Pionirji, mladinci in člani tekmujejo na državnih turnirjih, istočasno pa članska ekipa nastopa v drugi državni ligi. Redno delo trenerjev in stalna prisotnost članov na treningih se zrcalita v rezultatih, ki so za mlad klub več kot odlični. Pionirji dosegajo odmevne zmage - 6. mesto Uroša Kirma na III. turnirju za državno prvenstvo v Lendavi; tu so še Dušan Skerbiš, Uroš Skerbiš, Damjan Marin, Črt Kolenc, Blaž Strmole, Miha Trdina, Žiga Strmole, Bojan Kolenc, Alenka Zakrajšek in Aleša Kolenc, ki je tudi že bila 5. na državnem turnirju za pionirke v Trebnjem. Za njimi raste obetavna skupina osemnajstih mlajših pionirjev. Treba je omeniti, da sta obe pionirski vrsti izbrani po rezultatih morfološko-motoričnih meritev za športni karton, da pa imajo možnost treniranja tudi vsi ostali otroci.

Mladinsko vrsto zastopajo Katja Kolenc, ki je trenutno 1. igralka Dolenjske, Aleksandra Pirc in Mitja Kim, ki je prav tako 1. na C-lestvici za Dolenjsko in dosega do-

Tone Peterlin in Tone Gorenc na prvem državnem prvenstvu

Na Lisci je od 15. do 23. maja potekalo 1. slovensko državno prvenstvo v prostem letenju z zmaji. Udeležila sta se ga tudi zmajarja iz občine Trebnje, člana zmajarskega kluba Krila Krško, Tone Peterlin in Tone Gorenc. Skupno je na prvenstvu nastopilo 30 slovenskih zmajarjev, ki so morali trikrat v treh dneh preleteti razdaljo 8 km. 1. državno prvenstvo je organiziral zmajarski klub Krila Krško, ki je eden največjih zmajarskih klubov pri nas. Šteje 70 članov - iz občine Trebnje jih je v tem klubu 15. Vseh registriranih zmajarjev v Sloveniji je 500. Sponzorji 1. slovenskega državnega prvenstva v prostem letenju z zmaji iz občine Trebnje so bili: Barlog, TOM Mirna, Atelje in galerija Leskovec Sandi ter Gostilna Pavlin.

mk

Sandi Leskovec na zaletišču v Nebesih pri Šentrupertu pred šestimi leti. Danes leti Sandi na motornem zmaju, zato je bil na 1. državnem prvenstvu med organizatorji. Foto: Jože Mikec.

17. tradicionalna dolenjska KRESNA NOČ 19. junija 1993 ob 20. uri

PRIREDITELJ
TURISTIČNO DRUŠTVO MOKRONOG

sodelovali bodo:

- * folklorna skupina Kres iz Novega mesta
- * Metliška folklorna skupina Ivan Navratil
- * Svetlana Makarovič in Bogdana Herman
- * slovenski baletni solisti: Vojko Vidmar, Nena Vrhovec, Andreja Hriberšek, Helena Klasič in Andrew Stevens
- * čarodeji: Wladimir, Peter Gunn, Augustino in Dani Gorjup
- * Modra kronika s Kresničkom, Krjavljem in Ciganom Brajdimirom Ratajčičem
- * obiskovalci Kresne noči
- * kres in ognjemet

Vabljeni!

Teniški klub Mokronog in
Turistično društvo Mokronog
organizirata

18. in 19. junija 1993

na teniških igriščih
v Mokronogu

MOŠKI TENIŠKI TURNIR
KRESNE NOČI

Prijave in informacije
po tel. 068/44 102.

CENTER ZA IZOBRAŽEVANJE
IN KULTURO TREBNJE, Kidričeva 2
telefon: 068/44-558
telefax: 068/44-183

RAZPIS ZA ŠOLSKO LETO 1993/94

1. Osnovna šola za odrasle

2. Programi za pridobitev izobrazbe

- V. stopnja: nadaljevalni Trgovinski poslovedja
nadaljevalni Strojni tehnik
Računovedja (pogoj končana V. stopnja)
*Ekonomsko komercialni tehnik
*Upravni tehnik
*Industrijski oblikovalec (v pripravi)
*Modni oblikovalec (v pripravi)

3. Poslovna šola EF Ljubljana

Podrobne informacije dobite na gornjem naslovu vsak dan od 8 - 16 ure.

* možnost prekvalifikacije po V. stopnji ali dokvalifikacije po IV. stopnji

bre rezultate v maldinski kategoriji.

Ko govorimo o članski vrsti, lahko rečemo, da je to tudi trenerska vrsta: Sašo Zmec - 4 kratni državni prvak, Sašo Cvelbar in Bojan Krnc, oba vaditelja badmintona. Franci Pepelnak in mladinci, ki priskočijo na pomoč na tekmah državne lige.

Delo vseh skupin je pod drobnogledom Mileta Čuka, trenerja Saše Zmeca, za katerega lahko rečemo, da mu je o badmintonu v Sloveniji znano vse, vsaj za zadnjih 20 let.

Ne smemo pozabiti tudi na skupino 17 rekreativcev, ki enkrat tedensko vadijo v telovadnici Osnovne šole Mima.

Omenjene aktivnosti korektno finančno podpira

glavni sponzor TOM Mima, je pa tudi sponzor Sašu Zmecu, ki bo letošnjo tekmovalno sezono zaključil z izpopolnjevanjem v Indoneziji, kjer se trenutno igra najboljši badminton na svetu.

Naj omenimo, da klub redno vzdržuje stike z ostalimi badmintonskimi centri doma in v tujini preko prijateljskih tekem in posvetov.

Tekmovalci kluba so letos tekmovali po Sloveniji, Hrvaški, Italiji, Švici, Angliji, Nemčiji. Pionirska vrsta bo letošnjo sezono kronala na mednarodnem badmintonskem festivalu v Meranu (Italija).

Vrata kluba so odprta vsem, ki želijo igrati to zanimivo in atraktivno igro.

Veljko Kolenc

URNIK TRENINGOV

TOREK	16.30 - 17.30 - pionirji začetniki (Mima)
	17.30 - 19.00 - pionirska selekcija, mladinci na Mirni in v Trebnjem
SREDA	18.00 - 21.00 - rekreativci (Mima)
ČETRTEK	16.30 - 17.30 - pionirji začetniki (Mima)
	17.30 - 19.00 - pionirska selekcija, mladinci (Mima)
NEDELJA	15.00 - 17.30 - rekreativci (Trebnje)
	17.00 - 20.00 - pionirji, mladinci, člani (Trebnje)
Vse treninge vodijo strokovno usposobljeni vaditelji.	

Ustanovitelj: Skupščina Občine Trebnje, Goliev trg 5, Trebnje. Izdajatelj PRELEST, d.o.o., Dunajska 7, Ljubljana. Uredniški odbor: Milan Rinau (glavni in odgovorni urednik), Marko Kapus, Stane Peček in Ivan Gregorčič. Koordinator: Anka Ostanek Tehnično urejanje: Drago Pečenik. Na osnovi zakona o prometnem davku (Ur. l. RS št. 4/92) in mnenja Ministrstva za informiranje (Št. 23/88-92 z dne 18. 2. 1992) sodi časopis med proizvode informativne narave po 13. točki tarife številke 3, za katere se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov. Naklada: 5000 izvodov, ki se razdeljuje brezplačno. Grafična priprava: Multigraf, d.o.o. Tisk: Aleksander Jovanovič, Litija.